

PORPHYRII PHILOSOPHI

INTRODVCTIO IN TETRABIBLV M PTOLEMAEI

edita ab

Aemilia BOER et Stephano WEINSTOCK

PORPHYRII PHILOSOPHI

Introductio in Tetrabiblum Ptolemaei

In Porphyrii operibus maxime variis (cf. indicem apud I. Bidez, *Vie de Porphyre*, p. 65* ss.) Suidas, s.v., enumerat haec quoque : ... καὶ ἄλλα πλείστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴ ἀστρονομούμενων ἐν βιβλίοις τρισὶ ... Utrum *Introductio* quam codices sub Porphyrii nomine servaverunt, eadem ac haec *Εἰσαγωγὴ* fuerit, an unum ex scriptis summarim commemoratis, licet incertum sit, certissimus tamen testis studiorum eius astronomicorum est Suidas. Sed duo haec testimonia non persuaserunt eis, qui opus astrologicum a Porphyrio abiudicaverunt, scilicet indignum philosopho atque discipulo Plotini (cf. Fabricius-Harles, IV, p. 160 ; E. Zeller, *Philosophie der Griechen*, III, 2⁴, p. 731, 8). Qui iam eis locis ad astrologiam spectantibus refellerentur, quos ex ceteris scriptis Porphyrii collegit F. Boll, *Studien über Claudius Ptolemaeus*, *Neue Jahrbücher, Suppl.* XXI, 1894, p. 114 (cf. etiam E. Zeller, l.c., p. 723 s., 731 s.), si revera quaestio esset, quae ratio intercederet inter doctrinam neoplatonicam et astrologiam ; attamen Porphyrius non id egit, ut hoc opere traderet ea quae ipse excogitavit, sed quae alii ante eum senserunt, imprimis A n t i o c h u s Atheniensis (vel fortasse Ascalonites), cuius *Εἰσαγωγικά* (cf. Boll, *Catal.*, I, p. 140 ss. ; Cumont, *Catal.*, VIII, 3, p. 111 ss.) Porphyrius, ut demonstravit Cumont (*Mélanges Bidez*, 1933, p. 135 ss.), magnam partem ad verbum fere exscripsit, quamquam non nisi semel eum laudavit (infra, p. 210, 6). Praeterea idem opus (vel potius formam eius integrum, v. infra) sub Porphyrii nomine saeculo p. Chr. n. quarto legit et exscripsit H e p h a e s t i o Thebanus, atque ante Demophilis sive Theophili actatem scholiis instruxit vir quidam doctus verbis λέγει δὲ φιλόσοφος Porphyrium significans (v. infra, p. 194, n. 1), saeculo denique nono vel decimo doctrinam eius vituperavit L e o philosphus (... ταύτη τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ δὲ Πορφύριος ἔλω κτλ. : *Catal.*, I, p. 139 = VIII, 2, p. 72 app. crit.). Quae cum ita sint, vix est quod dubitemus, quin Porphyrius philosphus ipse Introductionem in astrologiam composuerit.

At contra persuadere mihi non potui codices integrum opus continere (cf. etiam Boll, *Sphaera*, p. 7, 2). Hephaestio enim, qui Porphyrium passim ad verbum exscripsit (cf. e.g. infra, c. 29 et Heph., I, 17), non solum codicibus nostris pleniorem doctrinam praebet, sed etiam caput Porphyrii laudat deperditum περὶ χρόνων ζωῆς, ni fallor (II, 10 : *Catal.*, VI, p. 72 = VIII, 2, p. 63), quod scholiasta

quoque, infra p. 215, n. 1, se legisse testatur; tum ex alia parte deperdita, operis sumpsit Hephaestio quae afferit in capite περὶ τύχης ἀξιωματικῆς (II, 18: *Catal.*, VIII, 2, p. 82, 14; an his Hephaestionis testimoniiis alia quoque e codice Vindob. phil. gr. 108 = Astrol. 1, addi possint, nescio); iterum ad alia spectant verba, quae supra e Leone philosopho posuimus. Eadem opus ipsum nos docet. Pleno enim commentario inserta sunt non solum capitula brevissima, quae nihil nisi definitiones astrologicas continent, sed etiam cap. 50 paraphrasim esse capituli 44 ab excerptore confectam verba ὑπέταξεν (p. 223, 2) et ὑποτάξω (p. 223, 9) demonstrant, nam hoc excerptorem, illud Porphyrium (scil. in c. 44) significant; accidit praeterea, ut ad capitula delegemur, quae frusta querimus (p. 207, 28; 220, 10; 228, 8; 222, 23). Ex quo efficitur, ut servata sint nobis excerpta magnam partem nimis decurtata, atque opus ipsum, ut sit, perierit, nempe post Leonis philosophi aetatem. De excerptore si codices consulimus, videmus scholium Demophili sive Thelopphi (infra, p. 206, 1) omnibus codicibus, excepto uno Monacensi, insertum esse; codicem tamen illum Monacensem, licet hoc scholium omittat, eundem textum atque ceteros praebere. Recensionem igitur decurtatam Porphyrii ante Theophilum (si hunc Demophilo, de quo nihil constat, inferiorem fuisse actate conicis) factam esse necesse est.

Hic textus decurtatus in circiter 30 codicibus exstat (de quibus rationem nunc reddere debemus), quos omnes examinavit, maximam partem nostrum in usum etiam contulit Aemilia Boer. Sed cum videremus omnes praeter Monacensem ad eundem archetypum referendos esse, satis habuimus e magna copia tres codices eligere, duos huius classis vetustissimos, Laurentianum 28, 20, saec. XIV (cf. *Catal.*, I, p. 3 s., nr. 3), et Marcianum 314, saec. XIV (cf. *Catal.*, II, p. 2, nr. 3), atque Monacensem 419, saec. XIV in. (cf. *Catal.*, VII, p. 25 s., nr. 10; usus sum imagine quoque phototypica horum trium codicum, quam nobis potentibus benebole miserunt Bibliothecarum Laurentianae, Marcianae, Monacensis praefecti). Hic Monacensis unicus est codex alterius classis, minus inquinatus scholiis (sed cf. p. 194; 203; 224), cuius varias lectiones ceteris, quoad fieri potuit, praetulimus, e quo etiam lacunas quasdam ceterorum omnium (in cc. 2; 3; 43; 49) supplevimus; in altero eorum capitum, quae ille omisit (44-45), adhibuimus etiam excerptum codicis Scorialensis II. Ψ. 17, saec. XV (cf. *Catal.*, XI, 2, p. 33; ed. Zuretti, ibid., p. 109 ss.) et Barocciani Oxon. 94, f. 111v, saec. XV (contulii), qui ex alio archetypo descripti esse videntur atque ceteri. Praesto erant nobis praeterea in cc. 47-52 variae lectiones codicis Laurentiani 28, 34, Syntagmatis illius vetustissimi, quas Boll, *Catal.*, I, p. 149 ss. publici iuris fecit (quae cum semper fere cum Monacensi conspirent, prestitum huius codicis augent) (1). Cetera tamen florilegia quae omissa

(1) Si lectiones nonnumquam reddidimus pliores et correctiores, eas omnes Aloysiae Banti debemus, quae prona in nos voluntate codicem iterum inspexit.

auctoris nomine nonnulla e Porphyrio servaverunt, negleximus, cum librarii aevi Byzantini multa decurtavissent auxissent transformavissent. — Magno denique usui erant excerpta Rhetorii ex Antiocho et Hephaestio, qui, ut supra diximus, cum Porphyrio artissime cohaerent.

Editionem principem et unicam paravit Hieronymus Wolf anno 1559, codice ut videtur Monacensi 59, saec. XVI (*Catal.*, VII, p. 4, nr. 2) usus, codice deterioris classis nimis mendoso atque lacunoso, cuius menda et erroribus typographi et incuria editoris aucta sunt (1); specimen editionis novae (cc. 44-45) dedit Cumont, *Mélanges Bidez*, 1933, p. 149 ss.

His siglis usi sumus: S (= Monacensis); D (= Laurentianus 28, 20); M (= Marcianus); L (= Laurentianus 28, 34); H (= Scorialensis); B (= Baroccianus); paginas editionis Wolfiana in margine notavimus.

(1) Editioni praemittuntur haec (p. 180): « Typographus Lectori S. — Duo hi libelli sequentes, Isagoge Porphyrii et collecta ex Demophilo scholia, quantum interpreti negotii facesserit propter pessimam et depravatissimam scripturam: is denum vere indicabit, qui codicem Graecum, quo utendum fuit, inspexerit. Etsi autem loci aliquot sunt, quos ille se propter ignotos characteres plane ignorare fatetur: tamen cum Vergilium non piguerit ex Ennianis stercorebus gemmas colligere, ipse quoque hanc molestiam devorare non recusavit, ut Astrologiae studiosi, Veterum Graecorum de locis quibusdam nunc controversis iudicium cognoscerent. Tuum erit candide Lector, eam operam (qualisunque est) aut boni consulere, aut navare meliorem. Vale. »

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἀποτελεσματικὴν
τοῦ Πτολεμαίου.

1. Προοίμιον.

5 Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκρατικῆς θεωρίας τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τετηρημένα τῶν ἀποτελεσμάτων εἰδη δλοσχερῶς δὲ Πτολεμαῖος διείληφε συνεσκιασμένην μέντοι καὶ ἀσυμφανῆ τῇ παλαιᾷ τῶν ὄντων χρήσει τὴν φράσιν ἐκθέμενος, ἀραγακαῖον φήμην προδιαστεῖαι τὰ εἰς τὴν κατάληψιν 10 αὐτῆς συντείνοντα σαφηνείας ἔνεκεν· καὶ τὰ μὲν ἐπ' ἔνταντον τόπων ἐναργῶς ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ἁγθέντα παρατρέχειν ἐπὶ τοῦ παρόντος πονήματος προσῆκον ἀν εἴη ἀτε φανερὰν ἐχόντων τὴν δήλωσιν, τὰ δὲ κεφαλαιωδῶς ἄμα καὶ ἀσαφῶς ἁγθέντα ενδῆλα παραστῆσαι κατὰ τὸ ἔγχωρον πρόσφρον ήμιν δοκεῖ πεφυκέναι. αὐτίκα τοι- 15 ννυν μέμνηται μαρτυρίας καὶ δορυφορίας καὶ καθυπερτερήσεως· καὶ ἐπικρατήσεως καὶ τῶν ἐφεξῆς ήμιν ὑποτεθησομένων, ἀτινα, ὅτ' αὐτοῦ τὸ παράπαν μὴ δεδειγμένα, ἐπαπορούμενα ἔσται τῷ προσιόντι ταῖς ἐφόδοις τῶν προτελέσεων. διὸ συντόμως ἄμα καὶ ἐνκρινῶς τοῖς προγενεστέροις ἐπόμενοι τήνδε τὴν εἰσαγωγὴν 20 καιρίως ἐκτιθέμεθα ὀφελούσαν εἶναι καὶ τοῖς λόγων ἀμυνήτοις εὐσύνοπτον.

2. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς
Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς παρόδοις
γινομένων ἐπισημασιῶν.

25 Ὁ Ἡλιος τοίνυν καθάπερ τις κράτιστος βασιλεὺς ἐν τοῖς με-

Wolf
181

τεώροις ἀστρασι τέτακται τὰ περὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν γῆν συνιστάμενα προφανῶς ὁνθμίζων καὶ κοσμῶν καὶ διατάττων. οἱ δὲ λοιποὶ ἀστέρες ἐλαχίστης κρατοῦντες μεταβολῆς ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν συνοικείωσεσι συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσιν. εἰκότως οὖν ἐξε- 5 τάξειν τὰς ὥρας προσαγορεύεται, ἐπειδὴ κατὰ τὴν οἰκείαν λόξωσιν ἔσῃ τε καὶ θέρος καὶ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα δημιουργεῖ καὶ τῶν ἐν ταῖς ὥραις ἀποτελούμένων θάλπους καὶ ψύχους, προσέτι δὲ καὶ ἀνέμων δλοσχερῶς τυγχάνει παρατίτος. κοσμεῖν δὲ καὶ ζωοποιεῖν δὲ Ἡλιος δείκνυται τὴν ἄκοσμον καὶ ζωῆς ἀμέτοχον 10 ὅλην δὲ ἀλλήκοτον γενέσεως, ἐπεὶ τῶν τελειοτέρων ζῴων τὸ σπέρμα καὶ τὸ καταμήνιον ὑποκειμένου λόγον ἔχει, δμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς θερμασίας γινομένη τῆς γῆς ἐλλές καὶ ἡ ἐν τοῖς ὄρδαις τῶν ζῴων γονή, διτινα τῇ ἐκ τῶν φώτων αὐτοῦ διηκούσῃ ζωτική καὶ κοσμητική δυνάμει τεταγμέναις περιόδοις εἰδοποιεῖ· οὐ μήν, 15 ἀλλὰ καὶ τὰ σπέρματα εὐκαίρως εἰς τὴν γῆν κρυπτόμενα πρὸς τὸ βλαστάνειν οἰκείως διακοσμεῖ. διατάττει δὲ πάλιν δὲ Ἡλιος τὰς πράξεις πᾶσας ὀρισμένοις καιροῖς, ἀμέλει γεωργούς τε καὶ ναυτιλούμενος καὶ τὰ φυτά σὺν τοῖς ζῷοις διατίθησιν. ἀλλὰ τοὺς μὲν γεωργούς καὶ τοὺς ναυτιλούμενους τὰς σχέσεις τῶν πλανωμένων 20 ἀστέρων καὶ ἀπλανῶν πρὸς αὐτὸν εἰς ἀσφάλειαν παρατηρεῖν ἐποδίγησε, τὰ δὲ ἀλογα ζῷα ἐν χειμῶνι μὲν εἰς δλεεινὸς οἰκήσεις καὶ νηρεμέλαν ἔχοντας παρασκευάζει διατρίβειν, ἐν θέρει δὲ τὰς εὐπρονοτέρους καὶ εὐնύδρους χώρας μετέρχεσθαι. καὶ τὰ φυτά δὲ ἀκόλουθον ἔχει τάξιν τῇ ἡλιακῇ πορείᾳ· κατὰ γὰρ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τὰ τερπνὰ καὶ καλόπνοα ἀνθη προβάλλονται καὶ βλαστούς παρεκτείνονται καὶ καρποὺς παντοδαποὺς δωροφοροῦντα διατελοῦσι.

‘Ἡ δὲ Σελήνη τῶν ὅλων ἀστρῶν περιγειοτάτη ὑπάρχουσα καὶ ταῖς αὐτῶν ἀπορροίαις ἐν τοῖς σχηματισμοῖς κιρναμένη τῷ τε 30 μεγέθει τῶν φώτων τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ τῆδε δικτυομένων τὰ δεύτερα φέρει τῆς πρὸς Ἡλιον ἐνεργείας καὶ ὕσπερ βασιλίς

inscr., XII, 1909, p. 453; *Revue de philol.*, XLII, 1918, p. 75 s.

7 ταῖς om. DM 8 ss. cf. *Comm. Anon. in Tetrab.*, p. 5;
Man. *Comm. Catal.*, V, 1, p. 109, 26 ss.; Cumont, *l. c.*, p. 462.

10 τελεωτέρων D 16 s. τ. πρ. π. δ "H. DM 18 ζῳδίοις M
20-21 ἐπωδήγησε SDM 21 ἀλογα S: ἀλλα DM 23 ἐνύ-
δρονς DM 28 ή δε (Σ. om.) S: Σ. δε DM 30 φώτων] καὶ
add. DM 31 βασιλίς] cf. Cumont, *Theologie solaire*, l.c., p.
468, 3

ισχυροτάτη ἐν τῷ κόσμῳ τῶν οὐρανῶν τετύπωται ἀναλόγως Ἡλίῳ ὁνθμίζουσα τὰς ὥσπερ ὄρας ἡτοι τὰς τέσσαρας τοῦ μηνὸς ἔβδομάδας. τοῦ γὰρ Ἡλίου τὸν ζῳδιακὸν ἐν διοκλήρῳ διατρέχοντος ἔτει ἡ Σελήνη ἐξ αὐτοῦ φωτιζομένη καὶ τὸ δρᾶν 5 προσλαμβάνουσα ἀπὸ συνόδου ἐπὶ σύνοδον φέρεται ἐν ἡμέραις κυρίῳ ἔγγιστα καὶ πλείστην ἐμφαίνει συγγένειαν πρὸς τὰς τέσσαρας τοῦ ἔτους τροπάς· ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς πρώτης διχοτόμου τῷ ἡρῷ, ἐντεῦθεν δὲ μέχρι πανσελήνου τῷ θέρει, ἀπὸ πανσελήνου δὲ μέχρι δευτέρας διχοτόμου τῷ φθινοπώρῳ, εἰτ' 10 ἐφεξῆς μέχρι κρύψεως τῷ χειμῶνι. κοσμεῖ δὲ οὐ γένεσιν καθ' αὐτὴν συνιστῶσα, ἀλλὰ τελοῦσα παραπλήσιον πληροῦ γὰρ τὰ ὑπὸ αὐτὴν καὶ πεπάντειν καὶ συναυξάνει καὶ συμμειοῦ. μαρτυρεῖ δὲ τοῖς εἰρημένοις τὰ θαλάττια ζῶα, καρκίνοι, ἀστακοὶ καὶ ἔχῖνοι καὶ τὰ τούτοις διμοφνῇ διστραχόδερμα δηλαδὴ συναυξάνεται τῇ Σελήνῃ καὶ 15 συμμειούμενα. πάλιν δὲ καὶ τὰ φυτὰ σὸν τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς σπέρμασι παχύνει καὶ πεπάντειν τῇ πλείστῃ διανομῇ τῆς ὑγρότητος συγκινητικόν την ἐφεξῆς δὲ καὶ τὸ τάττειν τὰ ὑποκείμενα τὴν Σελήνην ἐκ τῶν κατὰ φύσιν συμβαντῶν ἀποδειχθήσεται. ταῖς γυναιξὶ γοῦν τὰς ἐν ταῖς ἀφέδροις καθάροις μηνιαίῳ χρόνῳ κατὰ τὸ πλεῖστον παραφυλάττει. καὶ οἱ ποταμοὶ δὲ καὶ αἱ πηγαὶ καὶ οἱ εὔριποι συναυξανόμενοι ὅντας καὶ συγκενούμενοι ὥσπερ ἀναθεν νόμῳ αὐτοῖς διατάττοντι τῇ τῆς Σελήνης αὐξομειώσει συντρέπονται. φάσεις δὲ αὗτη ποιεῖται πρὸς τὸν "Ἡλιον ζ'" · μηνοειδῆς μέν, δταν ἔξι μοίρας ἀπέχῃ ἡ Σε-

5 ἐπὶ S : εἰς DM
10 H. Wolf in textum recepit tabellam hanc,
quae in inferiore margine DM (om. S) omniumque fere codicum re-
centiorum invenitur (cf. Ptol., Tetrab., I, 8):

Ἡλιος	εἴρη	θέρος	φθινόπωρον	χειμών
Σελήνη	διχότομος α'	πανσέληνος	διχότομος β'	κρύψις
ὑγρόν	θερμόν	ξηρόν		ψυχρόν.

11 τὸ παραπλ. DM 11 ss. cf. Lucil. 1201 M. ; Manil. II, 93 s. ;
Hor. Sal., II, 4, 30 ; Plin., N. H., II, 109 ; Sext. Adv. math., IX, 79 ;
Aelian., Nat. anim., IX, 6 ; Gell., XX, 8, 3 ; Lyd., De ost., 7 ; Man.
Comn., l.c. ; Apomas., Catal., VIII, 1, p. 178 s. ; Roscher, Myth. Lex.
II, p. 3152 ; Gundel, Realencycl., XVI, p. 105. αὐτὴν S :
αὐτῶν DM 14 ὄμορφη scripsi (cf. Aelian., l. c.) : ἐμφερῇ SDM
21 εὐρ. D (-ππ-) : εὐρ. MS (-ππ-) 22 ν. ἀ. DM cf. Catal., V, 1,
p. 110, 12 23 συντρέπεται DM cf. Bouché-Leclercq, Astrol. gr.,
p. 92, 4 24 μοιρῶν D ἀφέξη S : ἀφέξει DM ἡ Σ. om. S

λήνη τοῦ Ἡλίου εἰς τὰ ἐπόμενα, διχότομος δέ, δταν ἀπέχη μοίρας ζ', ἀμφίκυνχτος δέ, ἐπὰν μοίρας ρη', πανσέληνος δέ εἰσω μοιρῶν ρη', ἀμφίκυνχτος δὲ δευτέρᾳ κατὰ μείωσιν τοῦ φωτός, δταν τοῦ Ἡλίου ἡ διάστασις αὐτῆς προηγῆται μοίρας ρη', δευτέρᾳ δὲ διχότομος, δταν ἀπέχῃ μοίρας ζ', μηνοειδῆς δέ, ἐπὰν μοίρας ξ'. πληρώσασα δὲ ταῦτα τὰ σχήματα ὑπὸ τὰς αὐγὰς φέρεται τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τὴν καλονυμένην σύνοδον καὶ ὑποσημαίνει τὸ περιέχον τοῦ ἀέρος κατάστημα. πᾶσα γὰρ ἐπισημασία πρὸς τὸν Ἡλιον γίνεται, ὡς ἀν ἐκάστῳ τῶν ἐπισήμων ἀστέρων πελάζῃ.

10 Τούτων δ' οὕτως προδιασταλέντων ἀκόλουθόν ἐστι διελθεῖν τάς τε τῶν πλανωμένων εὐσήμους ἐπιτολὰς καὶ τὰς τῶν ἀπλανῶν πρὸς αὐτοὺς ἰδιοτρόπους συνοικειώσεις, ἐπειδήπερ αἱ μὲν τῶν πλανωμένων ἔψαι ἀνατολαὶ καὶ οἱ στηριγμοὶ καὶ οὐχ ἡκισταὶ αἱ μέγισται τῶν φωστήρων ἐκλείψεις σὸν ταῖς πρὸς διάμετρον γινομέναις συν-15 ὄδοις ἡ πανσελήνοις, τοῖς τε τροπικοῖς καὶ ἴσημερινοῖς σημείοις ἔτι δὲ καὶ τὰ τυχόντα τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς ἐκτροπῆς διαθέματα, ἐξ ὧν ἡμῖν ἡ ὅλη διάκρισις ἀναφέρεται, χρησιμώτατα τυγχάνοντιν ἐκ τῆς τῶν ζωδίων φυσικῆς συμπαθείας, ἐν οἷς οἱ ἐπίσημοι <ἀστέρες> ταῖς παρόδοις καταλαμβάνονται, πρὸς ἕνδειξιν τῶν διατι-20 θεμένων οἰκήσεων καὶ μօρφώσεων. ἐκ δὲ τῆς τῶν ἀστέρων ποιότητος καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους συγκρατικῆς μετονσίας ἡ πρόγνωσις ἡμῖν ἔγγινεται τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἡ φαύλων συμβήσεσθαι, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοῦ πολυσχιδοῦς συγκρίματος τῶν γενέσεων. οὕτοι δὲ πάντες ἔψαι μὲν ἐπιτέλλουσιν, δταν ἀπὸ συνόδου 25 ἐπὶ τὰ προηγούμενα τοῦ Ἡλίου πλέον ἡ ἐλασσον μοιρῶν ιε' ἀφίστανται. Ἰδίως δὲ ὁ τοῦ Κρόνου καὶ ὁ τοῦ Διός καὶ ὁ τοῦ "Ἄρεως ἔψαι μὲν ὅντες, ἀποστάντες δὲ περὶ μοίρας ρη' τὸν πρῶτον στηριγμὸν ποιοῦνται ὑποποδίζοντες, ἐν δὲ τῷ ζ' ζωδίῳ παραγενόμενοι ἔτι μᾶλλον ἀναποδίζοντες ἐπ' ἀκρόνυχον φέρονται κατὰ διάμετρον 30 τῷ Ἡλίῳ σχηματιζόμενοι καὶ ἄμα τῇ δύσει αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς τῆς τυπτός ἀνατέλλοντες· ἀπὸ τῆς ἀκρονύκτου δ' ὠσαύτως τοῖς ἀφιθμοῖς ἀφαιροῦντες καὶ ἐπὶ τὸ ἐπόμενον τριγωνον τοῦ Ἡλίου ἐληλυ-

2 μοίραις (utrumque) 30 7 ἐπὶ S : ὑπὸ DM 10 οὕτω διαστ. DM
15 τῶν τε τροπικῶν καὶ ἴσημερινῶν σημείων SDM 17 χεισι-
μώτατοι SDM 18-19 suppl. 20 αἱ οἰκειώσεων? δὲ οἰκι.
DM 23 πολυσχιδοῦς D 25 ἡγούμενα DM ἐλαττον DM
25-26 ἀφέστηκε ιε' DM cf. Bouché-Leclercq, p. 120 s. 28-29 ἐν -
ἀναποδ. om. DM
Cod. V, 4. — 13.

θότες τὸν δεύτερον ποιοῦνται στηριγμόν· αδθις τοῖς ἀριθμοῖς προστιθέντες καὶ κατατήσαντες εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Ἡλίου καὶ τὴν ἑσπερίαν ποιησάμενοι δύσιν ἐπὶ σύνοδον ἀφικνοῦνται. σύνοδος γάρ κυρίως ἔστιν, ὅταν κατὰ τὸ αὐτὸν ζῷον ἵστοι 181
5 τύχωσι τῷ Ἡλίῳ μὴ ἀπέχοντες αὐτοῦ πλέον ἡ ἔλασσον λεπτῶν νθ'. μόνος δὲ ὁ τοῦ Πυρρεντοῦ ἀστὴρ καὶ ἔτερα δύο σχήματα ποιεῖται πρὸς τὸν Ἡλιον, ἄτινα εἰώθασιν ἀνωμαλίαν καλεῖν οἱ περὶ ταῦτα ἐπιμελέστεροι· καὶ τὴν μὲν πρώτην ἀνωμαλίαν ποιεῖται, ὅταν ἔφος ὑπάρχων προηγήται τοῦ Ἡλίου μοίρας πρ' ἡ οὐ, τὴν δὲ 10 δευτέραν ἐπὶ τῆς ἑσπερίας δύσεως, ὅταν τὴν αὐτὴν διάστασιν ὁ ἀστὴρ ἀπέχῃ πρὸς Ἡλιον. ἀεὶ δὲ οὗτοι, ὡς δέδεικται, ἔλαττον τοῦ Ἡλίου διανύοντι κίνημα.

Ο δὲ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὁ τοῦ Ἐρμοῦ τὰ ἀλλοιοῦντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διὰ τῆς πρὸς Ἡλιον σχέσεως 15 ποτὲ μὲν πλέον, ποτὲ δὲ ἔλαττον τὸ ἡμερήσιον διανύοντι δρόμημα. δθεν καὶ διττὰς φάσεις ποιοῦνται πρὸς Ἡλιον, ἔφαν μὲν ἀνατολήν, ὅταν αὐτοῦ προαναφέρωνται ἡ ἐπαναφέρωνται πλέον ἡ ἔλαττον μοιρῶν ιε' (1), ἑσπερίαν δὲ ἀνατολήν, ὅταν ἐπόμενοι ἡ προηγούμενοι ἥττον τῶν ιε' μοιρῶν ἡ περαίτερον ἐπαναφέρωνται. ἐντὸς δὲ τῶν εἰρημένων διαστάσεων τετυχηκότες ἐν ταῖς προαναφερομέναις τὴν ἔφαν δύσιν ἐπιτελοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀναφερομέναις τὴν ἑσπερίαν δύσιν. στηρίζει δὲ ὁ μὲν τῆς Ἀφροδίτης ἀπέχων ἔγγιστα πρὸς τὸν Ἡλιον μοίρας μετ', ὁ δὲ τοῦ Ἐρμοῦ

4 γάρ S : δὲ DM 6 πνερ. D σχ. δύο DM
7 τὸν om. DM 9 προηγεῖται DM 11 ἀφέξει SDM 13 δ (alt.)
om. D 18-19 μοιρῶν - τῶν om. D

(1) Hic posuimus verba scholiastae (ut iam H. Wolf vidit), quae in omnibus libris finem faciunt capituli 3 (post diámetron): *Tὸ ἔξῆς αὐτοῦ τῷν ιε' μοιρῶν προαναφέρονται· τὸ προαναφέρονται ἡ ἐπαναφέρονται οὐ πρὸς τὸν Ἡλιον ἀκοντέον, ἀκόλουθον γάρ, ἀλλὰ πρὸς τὰς ιε' μοίρας. καὶ γάρ ἡ Ἀφροδίτη δύναται προηγούμενη τοῦ Ἡλίου ἑσπερίαν φαίνεσθαι καὶ ἐπομένη ἔφα. προποδίζειν λέγει δὲ φιλόσοφος τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα κίνησιν ποιεῖσθαι, ύποποδίζειν δὲ τὴν εἰς τὰ προηγούμενα μεταβατικῶς κινεῖσθαι σημαίνει. ύποποδισμὸς ἡ ἀφαίρεσις κατὰ μῆκος, διερ προηγησίς καλεῖται.*

2 post μοιρ. προαν.] Περὶ τοῦ προαναφερομένου add. S 5 Tί τὸ προποδίζειν καὶ ύποποδίζειν add. S cf. Bouché-Leclercq, p. 117, 1
διάφ. scil. Porphyrius

περὶ μοίρας κγ'. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τὰ ἐπόμενα τὸν πρῶτον στηριγμὸν ἀφαιρετικὸν ὄντα ἐπιτελοῦσιν, ἐπὶ τὰ ἡγούμενα δὲ τὸν δεύτερον προποδίζοντες. Ιστέον μέντοι καθόλον, δτι ἀπαντεῖς οἱ ἀστέρες ἀεὶ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα ποιοῦνται μετάβασιν. η δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν 5 μοίραν φαινομένη τῶν πλανωμένων μονῇ ἀπάτη τῆς ὅψεως πέφυκεν. οἱ δὲ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐπίσημοι, ὡς τῷ Π το λεμματὶ ὡρ δοκεῖ, τῇ συγκρατικῇ σχέσει πρὸς τὸν πλανωμένους συνοικειόμενοι ταῖς τούτων φύσεσιν ἀναλόγως διατιθέασιν ἐν τοῖς καθολικοῖς τε τῶν κλιμάτων συμπτώμασι καὶ τοῖς μερικοῖς 10 ἰδιώμασι τῆς γενέσεως συνοικοδεσπόται γενόμενοι.

3. Περὶ ὧν οἱ ἀστέρες ἐν τῷ βάθει ποιοῦνται ἀπογείων καὶ περιγείων σχηματισμοῖς.

Χρὴ γινώσκειν τὸν γνησίως προθέμενον ἀνιχνεύειν τὰς τῶν ἀποτελεσμάτων τετηρημένας ἐπιβολάς, δτι ἐν τῷ βάθει τῶν ζω- 15 δίων οἱ πλανῆται σχήματα ποιοῦνται τέσσαρα. τὸ μὲν πρῶτον δταν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω ἀψίδος εἰς τὴν μέσην κατέλθωσιν ἐξ ὑφονος ταπεινούμενοι. τὸ δὲ δεύτερον, δταν ἐκ τῆς μέσης εἰς τὴν χθαμαλήν ἀψίδα κατέρχωνται ἐπὶ τὸ περίγειον νεύοντες. τὸ δὲ τρίτον, ἐπὰν ἐκ τῆς κάτω ἐπὶ τὴν μέσην πάλιν ἀνέλθωσιν ἐκ τῆς περι- 20 γείου ὑψούμενοι. τὸ δὲ τέταρτον, δταν ἐκ τῆς μέσης εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀνέρχωνται ἐπὶ τὸ ἀπόγειον ἀφικνούμενοι. κατιόντες μὲν γάρ οἱ ἀστέρες ἐκ τῆς ὑψηλοτάτης ἀψίδος συνοδικοὶ πρὸς Ἡλιον γενόμενοι προποδίζειν ἀρχονται. ἀπὸ δὲ τῆς μέσης κατιόντες ἀψίδος τὸν πρῶτον ποιούμενοι στηριγμὸν ἐπὶ τὴν ἀκρόνυχον ἔρχονται, ἀπὸ δὲ τῆς περιγείου ὑψούμενοι τὴν ἀκρόνυκτον ποιησάμενοι φάσιν ἀρχονται ύποποδίζειν καὶ ἐπὶ τὸν δεύτερον ἔρχεσθαι στηριγμόν, ἀπὸ δὲ τῆς μέσης ἀψίδος ἐπὶ τὸ ἀπογειότατον ἀνιόντες τὸν δεύτερον ποιούμενοι στηριγμὸν καὶ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα μετάβασιν μεγίστην ἐπὶ σύνοδον πορεύονται πρὸς τὸν Ἡλιον διά- 25 μετρον.

2 ἀποτελοῦσιν S 3 ss. nonnulla omissa videntur 7 Tetrab., II, 9, 3 s. 9 τε SM : περὶ D 11-12 Περὶ τῶν ἐν τῷ βάθει τῶν ζωδίων τεσσάρων σχημάτων τῶν πλανωμένων S cf. Rhet., Catal., VIII, 3, p. 112, 30. 16 ἀψίδος SD (et sic deinceps) 20-21 ἀνωτάτω DM 21 ἀνέρχονται M τὸ S : τὴν DM ὑπόγειον M 22 γάρ om. DM 27-28 ἀπὸ - στηριγμὸν om. DM 28-29 μεγ. μετ. DM 30 post diámetron : τὸ ἔξῆς - καλεῖται SDM : scholion del., v. supra p. 194, 1.

4. Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν ἀστέρων.

Ημερινὸς ἀστέρας ὅταν εἴπωσι, σημαίνονται Κρόνον καὶ Δία τῆς Ἡλίου αἰρέσεως αὐτὸν εἶναι λέγοντες, ἐπεὶ οὐ πολλὰς δύσεις ποιοῦνται, οὐδὲ σχήματα· χάιδοντι γὰρ ἡμέρας χρηματίζοντες καὶ ἡμερινῶν οἴκοις. ὅταν δὲ νυκτερινὸς ἀστέρας εἴπωσιν, "Ἄρη λέγοντιν καὶ Ἀφροδίτην τῆς σεληνιακῆς αἰρέσεως αὐτὸν εἶναι τιθέντες· πολύσχημοι τε γάρ εἰσι καὶ πολλάκις ὑπὸ δύσιν ἐρχόμενοι καὶ ἐπισκοπούμενοι. τὸν μέντοι γε τοῦ Ἐρμοῦ ἐπίκοινον λέγοντιν· ὃ γὰρ ἄν σχήματι παρατυγχάνοι, τούτῳ οἰκειοῦ 10 ται, ἔφος μὲν τῷ Ἡλίῳ, τῇ δὲ Σελήνῃ ἐσπέριος.

5. Περὶ οἰκων οἰτινες καὶ ζῶνται τῶν 186 ἀστέρων προσαγορεύονται.

Οἴκους ἀστέρων καὶ ζώντας λέγοντι τὰ ιβ' τοῦ ζωδιακοῦ δωδεκατημόρια, ἀ καὶ ζῷδια καλοῦσι. τούτων τὰ μὲν βορειότερα καὶ 15 ήμῶν πλησίον τοῖς φωστήρσι δέδοται, Σελήνη μὲν Καρκίνος, Ἡλίῳ δὲ Λέων, ἔξης δὲ τῷ μὲν ἐγγυτάτῳ αὐτῶν Ἐρμῆ Δίδυμοι καὶ 20 Παρθένος, μεθ' δὲ Ἀφροδίτη Ταῦρος καὶ Ζυγός, είτη Ἄρει Κριός <καὶ> Σκορπίος, είτη Διὶ Τοξότης καὶ Ἰχθύες, είτη τῷ πορρωτάτῳ ήμῶν Κρόνῳ Αἰγαίοντας καὶ Υδροχόος.

20 6. Περὶ νυκτερινῶν.

Υψώματα δὲ τῶν ἀστέρων τίθενται, τῶν μὲν ἡμερινῶν τὰ τρίγωνα τῶν οἰκων καὶ τῇ φύσει συμπαθοῦντα. οἷον Ἡλίου, ἐπεὶ Λέων ἐστὶν οἴκος, ψηφαμα ἔσται Κριός τὸ τρίγωνον τούτου τετράποντον δν, ἔχει δὲ τὸ ψηφαμα περὶ μοίρας ιθ'. Κρόνον, ἐπεὶ οἴκος 25 Υδροχόος, ψηφαμα ἔσται Ζυγός περὶ μοίρας κ'. Διός, ἐπεὶ οἴκος Ἰχθύες, ψηφαμα ἔσται Καρκίνος περὶ μοίρας ιε'. τῶν δὲ νυκτερινῶν

1 ἀστ. κ. νυκτ. S Petosiridis dicit doctrinam, cf. Catal., VIII, 3, p. 100, 19; 112, 8; Paul. Alex., D 3; Cumont, *Théologie solaire...*, l. c., p. 468, 3. 2 σημαίνει M 2-3 Δία καὶ Κρόνον DM

4 γὰρ scr.: δ' SDM 7 πολ. τε S: πολύσχηματοι DM

11 Περὶ οἰκων ἀστέρων καὶ ζωντων S cf. Porph., *de antro nymph.*, 22; Heph., Catal., I, p. 92, 13. 14 βόρεια DM 17 ὁν S: ὁν DM 18 suppl. 20 Π. δ. τῶν ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν ἀστέρων S cf. Bouché-Leclercq, p. 195. 22 cf. Sext. Emp., *Adv. math.*, V, 36. 23 signum Leonis SM: λέοντος D

ἀστέρων, ὅσοι τῆς αἰρέσεως εἰσὶ τῆς Σελήνης, διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀκτῖνος τὰ ἔξαγωνά ἔστι τῶν οἰκων ὑψώματα. ἔστω οὖν Σελήνης μὲν ψηφαμα τὸ ἔξαγων Καρκίνον, Ταῦρος περὶ μοίρας γ'. Ἀρεως δὲ ψηφαμα τὸ ἔξαγων Σκορπίον, Αἰγαίοντας περὶ μοίρας κη'. Ἀφροδίτης δὲ τὸ ἔξαγων Ταῦρον, Ἰχθύες περὶ μοίρας κε'. διὰ τοῦ Ἐρμοῦ, ἐπειδὴ κοινός ἔστιν ἢ τε ἀκτὶς ἀμυδροτέρα διὰ τὸ πλειστάκις αὐτὸν δύνειν, τὸ αὐτὸν ἔχει οἴκον καὶ ψηφαμα Παρθένον περὶ μοίρας ιε'. τὰ δὲ ἀντικρὺ τῶν ψηφωμάτων ζῷδια ταπεινώματα αὐτῶν τυγχάνει, ἐν οἷς ἀμαυροτέρας ἔχουσι τὰς δυνάμεις.

10 7. Περὶ συνοικοδεσποτῶν.

Συνοικοδεσπόται δ' ἀλλήλων λέγονται, διαν τοῦ μὲν οἴκος ἢ, τοῦ δὲ ψηφαμα. τινὲς δὲ τοὺς τῶν οἰκων καὶ τοὺς τῶν τριγώνων κυρίους συνοικοδεσπότας λέγονται, οἷον Κριοῦ Ἡλίου καὶ Ἀρης, Ταῦρου Σελήνη καὶ Ἀφροδίτη, Διδύμων Ἐρμῆς καὶ Κρόνος, Καρκίνου Ζεὺς καὶ Σελήνη, Ζυγοῦ Κρόνος καὶ Ἀφροδίτη, Σκορπίου Ἀρης μόνος, Τοξότου Ζεὺς καὶ Ἡλίος, Αἰγαίοντας Ἀρης καὶ Κερδίνος, Υδροχόου Κρόνος καὶ Ἐρμῆς, Ἰχθύων Ἀφροδίτη καὶ Ζεύς· διοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. φωστήρας καὶ φῶτα καὶ βασιλεῖς λέγονται Ἡλιον καὶ Σελήνην καὶ τὸν μὲν 20 ήμέρας, τὴν δὲ νυκτεριδὸς κυρίους· ἐν ταῖς συνοικοδεσποτίαις τοὺς τῆς αἰρέσεως λέγονται φωστήρας, ἐν οἷς ψηφαμά τινος λαβεῖν οὐκ ἔστι.

8. Περὶ ἐπιμαρτυρίας.

Τοὺς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀστέρων σχηματισμοὺς καλοῦσιν 25 ἐπιμαρτυρίας. ἔστι δὲ σχήματα τάδε· τρίγωνον μὲν τὸ διὰ ε', διαν ἢ μέσα τῶν δύο ζῷδιων τρία, τετράγωνον δὲ τὸ διὰ τεσσάρων, διαν ἢ μέσα αὐτῶν ζῷδια δύο, διάμετρον δὲ τὸ ἐν τῷ ζ', διαν

3 Καρκίνος SD : Σκορπίος M 4 τὸ ἔξαγων οι. S
Aly. SD : Ζεύς M 10 Περὶ τοῦ συνοικοδεσποτεῖν ἀλλήλους S
cf. Heph., Catal., I, p. 91, 2; Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 113, 14.
12 τοὺς (alt.) οι. S 14 κ. Κρ. SM : μόνον D 16 μόνον DM
18 Λέων Ἡλίου μόνον, Παρθένος Ἐρμοῦ μόνον D i. mg.
18-19 cf. supra cap. 2. 23 μαρτυρίας DM cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 106, 20; 113, 22. 25 signum trigoni M : τριγώνου D
τὸ S : τὰ DM 26 δύο οι. DM signum quadrati M : τετραγώνου D
27 signum diametri M : διαμέτρον D

ἡ μέσα ζώδια πέντε, ἔξαγωνον δὲ τὸ διὰ γ', σταν ἡ μέσον αὐτῶν ζῷδιον ἐν. καὶ δὲ μὲν κατὰ τρίγωνον σχηματισμὸς συμπαθῆς καὶ ὀφέλιμος, καὶ φθοροποιὸς ὑπάρχῃ, ἡτούν ἔστι βλαπτικός· δὲ τετράγωνος σκληρὸς καὶ ἀσύμφωνος καὶ λυπῆσαι δυνατός, ἐὰν 5 φθοροποιὸς ὑπάρχῃ· δὲ διάμετρος ἀντίζηλος <μέν>, χείρων δέ, ἐὰν κακοποιὸς ὑπάρχῃ· δὲ δὲ ἔξαγωνος ἀδρανέστερος, ὅρᾶν δὲ χρή, εἰ κατὰ μοῖραν ἔχουσι τέλεια τὰ σχῆματα καὶ μὴ μόνον ζῷδια-
κῶς· δὲ μὲν τρίγωνος διὰ μοιρῶν ρχ', δὲ τετράγωνος διὰ μοιρῶν ργ'.
10 πολλάκις γὰρ κατὰ μὲν ζῷδιον εἰσιν ἐσχηματισμένοι, καὶ δὲ μοῖραν οὐκέτι.

187

9. Περὶ δεξιῶν καὶ εὐωνύμων σχημάτων.

Δεξιὸν μὲν λέγουσι τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ ἔξαγωνον, ἀφ' οὗ ἀπελήλυθεν δὲ αὐτήρ, εὐώνυμον δέ, ἐφ' δὲ πορεύεται. οἷον
15 Ἡλίου δυτικοῦ Λέοντι δεξιὸν μὲν τρίγωνον τὸ τοῦ Κριοῦ καὶ Λέοντος, εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ Τοξότου· δεξιὸν δὲ τετράγωνον τὸ τοῦ Ταύ-
ρου καὶ Λέοντος, εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ Σκορπίου· δεξιὸν δὲ ἔξά-
γωνον τὸ τῶν Διδύμων καὶ Λέοντος, εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ Ζυγοῦ·
ἐπτὰ γὰρ ἀκτίνας ἔκαστος τῶν ἀστέρων ἀφίσιι, τρεῖς μὲν εἰς τὸ
20 ἄνω, τρεῖς δὲ εἰς τὸ κάτω, μίαν δὲ ἐπὶ τὸ διάμετρον, ὥν δεξιὰ μὲν
αἱ ἐπὶ τὸ ἄνω, εὐώνυμοι δὲ αἱ ἐπὶ τὸ κάτω.

10. Περὶ παραλλαγὴς.

Παραλλαγὴν λέγουσιν, σταν τὸν κατὰ μοῖραν σχηματισμὸν τῆς
ἴσοσκελοῦς γραμμῆς παραλλάξωσιν οἱ ἀστέρες, οἷον Ἡλιος Κριῶ-
25 μοῖρ. ιθ', Κρόνος Ζυγῷ μοῖρ. κ'.

11. Περὶ συναφῆς καὶ κολλήσεως.

Συναφὴν δὲ καὶ κολλησιν λέγουσιν, σταν μοιρικῶς συνάπτωσι

1 μέσον SDM signum hexagoni M : γώνον D τριῶν σταν
DM : τῶν ζῷδιων α' ταν S αὐτῶν om. S 5 suppl.

12 Τὸ δεξιὸν σχῆμα καὶ τὸ εὐώνυμον S σχημάτων M :
σχηματισμῶν D cf. Rhetor., Catal., I, p. 155, 27; VIII, 3,
p. 106, 25; 113, 33. 13 μὲν] δὲ SDM 15 signum Leonis SDM

τὸ τρ. DM 16-17 δεξιὸν - Σκορπίου om. D 19 cf. Bouché-
Leclercq, Astrol. gr., p. 81, 3. 22 cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p.
113, 35. 24 δ "H. DM 26 cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p.
113, 37; Heph., Catal., I, p. 92.

καθ' οἷον δηποτοῦ σχῆμα ἡ καὶ ἐντὸς τριῶν μοιρῶν μέλλωσι συν-
άπτειν. ὁγηθεὶ δ' ἀν καὶ οὔτω κολλησίς ἔστιν, σταν ἀστήρ ἀστέρι
προσέρχηται δ ταχίων τῷ βράδιον κινουμένῳ μὴ πλεῖον ἀπέχων
ἔτι μοιρῶν τριῶν. ἐπὶ δὲ τῆς Σελήνης λέγουσαί τινες ἐντὸς τρισ-
5 καίδεκα μοιρῶν, τοντέστιν ἡμερινοῦ καὶ νυκτερινοῦ δρόμου, τὴν
συναφὴν παρατηρεῖν τίνι συνάπτει.

12. Περὶ ἀπορροιῶν.

Ἀπόρροια δέ ἔστιν, δθεν φέρεται ἀστήρ ἀπὸ ἀστέρος, συναφὴ
δέ, εἰς δν φέρεται ἀστέρα ἡ ἀκτίνα, οἷον Σελήνη <ἐν> Σκορπίω
10 μοῖρ. κ', Κρόνος δὲ ἐν τῷ αὐτῷ μοῖρ. ι', δὲ τοῦ Διός δμοίως
<ἐν> Σκορπίω μοῖρ. κε' · φανερὸν δτι τὴν μὲν ἀπόρροιαν ἔξει ἀπὸ
Κρόνου, Διὶ δὲ συνάπτει. πάλιν ἔστω Σελήνη <ἐν> Σκορπίω κ',
Κρόνος ἐν "Υδροχόῳ μοῖρ. ι', Ζεὺς <ἐν> Λέοντι μοῖρ. κε' · ἔξει
15 ἀκτινοβολεῖται ἐκ τετραγώνου ὑπὸ Κρόνου, συνάπτει δὲ τῇ κε'
τοῦ Σκορπίου ἀκτινοβολουμένη ὑπὸ τοῦ Διός ἐκ τοῦ προειρημένου
ζῷδιον.

13. Αλλως περὶ ἀπορροιῶν.

Ἐτι τὴν ἀπόρροιαν καὶ οὔτως ἀποδιδόσιν · ἀπόρροιά ἔστιν,
20 δταν διστρον ἀστρον ἀπορρέῃ, τὸ ταχύτερον τοῦ βραδυτέρου ἦτοι
ἀπὸ κολλήσεως γεγενημένης ἀσσον, ἦτοι ἀπὸ συναφῆς τῆς κατὰ
σχῆμα, σταν πλείονας τοῦ δέοντος πρὸς τὸ σχῆμα μοῖρας μέσας
ἔχειν ἀρχωνται.

14. Περὶ περισχέσεως.

25 Περισχεθῆναι δὲ λέγουσιν, σταν ἐν τοιούτῳ σχήματι γένηται
ἀστήρ · οἷον ἡ Σελήνη Παρθένῳ, "Αρης δὲ Κριῷ, περιέχει
τὴν Παρθένον Λέων καὶ Ζυγός, ἀκτὶς δὲ τοῦ "Αρεως · ἡ μὲν φέ-

1 τριῶν Rhet. Heph. : ἀπὸ SDM 2 cf. Rhetor., Catal., I,
p. 158, 14; VIII, 3, p. 107, 15; 114, 5 4 τῆς om. DM 8 συν-
αφὴν SM 9 suppl. 11 suppl. 12 suppl. 13 suppl.

14 μοῖρας om. D 15 ο. Κρ. ἐκ τ. DM 16 προειρημένον
S : προκειμένου DM 18 tit. om. S cf. Rhetor., Catal., VIII, 3,
p. 114, 8. 19 ἀπόρρ. ἔστιν om. DM 21 γεγενημένης S
Rhetor. : γενομένης DM 24 Περὶ τοῦ περισχεθῆναι S cf.
Heph., I, 15; Catal., I, p. 92.

ρεται ἐπὶ Λέοντος τρίγωνα, η δὲ ἐπὶ Ζυγοῦ διάμετρον, περιεσχέθη
η Σελήνη ώπε κακοποιῶν ἀκτίνων. δταν οὖν κακοποιὸν περιέχωσιν
η τὴν Σελήνην η τὸν ὠροσκόπον, μηδενὸς τῶν ἀγαθοποιῶν λόγον 188
ἔχοντος χρηματιστικὸν πρὸς τοὺς περισχεθέντας, διλυοχρόνιον
5 φασι γίνεσθαι τὸν γεννώμενον.

15. Περὶ ἐμπερίσχεσιν.

Πάλιν τὴν ἐμπερίσχεσιν οὕτως ἀποδιδόσιν· ἐμπερίσχεσις λέ-
γεται, δταν δύο ἀστέρες ἔνα μέσον ἐμπερισχῶσιν μηδενὸς εἰς τὰ
μεταξὺ ἄλλου παρεμβάλλοντος τὴν ἀκτῖνα, η πάλιν ἐφ' ἀς παρελῆ-
10 λυθεν ἀστὴρ μοίρας ζ' η ἐφ' ἀς ἔρχεται ζ' κατὰ σχῆμα ἔτεροι τὰς
ἀκτῖνας ἐπιβάλλοντος η ὁ αὐτὸς καὶ εἰς ἐκ διαφόρων σχημάτων, ὡς
προείρηται. χαλεπὴ δὲ η τοιαύτη ἐμπερίσχεσις ώπε φθοροποιῶν
ἔγγινομένη, ώπε δὲ ἀγαθοποιῶν εὐεργετική.

16. Περὶ μεσεμβόλησίς.

15 Μεσεμβόλησίς ἐστιν, δταν εἰς τὰς μέσας μοίρας ἐπιβάλῃ ἀστὴρ
τὴν ἀκτῖνα, οἷον Σελήνης οὔσης ἐν Λέοντι μοίρα. ι' καὶ Ἀρεως
<ἐν> Λέοντι μοίρας κε' μέσαι ἅρα ιε' μοίραις ἀπὸ μοίρας ι'
Λέοντος ἔως μοίρας κε'. ἐὰν οὖν δ τοῦ Διός τύχη <ἐν> Κριῶ
ὑπάρχων μοίρα. ιβ' η καὶ πλειόνων ἀπαξ ἀπὸ μοίρῶν ι' ἔως κε',
20 μεσεμβολεῖ η τούτου ἀκτὶς τὰς μέσας μοίρας. ὥσαντως δὲ καν
μὲν η Σελήνη η ἐν τῇ ι' μοίρᾳ τοῦ Λέοντος καὶ ο Ζεὺς ἐν τῇ κε',
δ δὲ Ἀρης <ἐν> Κριῶ μοίρας ιβ' η πλειόνων, ὡς εἰπομεν ἐπὶ
τοῦ Διός, μεσεμβολεῖ Ἀρης τὴν Σελήνην καὶ τὸν Δία.

17. Περὶ μετοχετεύσεως.

25 Μετοχέτευσις λέγεται, δταν ἀστὴρ συνάπτη ἑτέρῳ ἀστέρι
νος πάλιν ἑτέρῳ. μετοχετεύει γὰρ τὴν δύναμιν τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὴν
δύναμιν τοῦ ἑτέρου.

1 τοῦ Α. DM τὰ τρ. DM 2 post Σελ.] οὖν SM
5 τὸν S : τὸ DM 6 Π. ἐμπ. S Rhet. : Ἐμπερίσχεσις δεντέρα DM
cf. Rhet., Catal., VIII, 3, p. 114, 23 ; Heph., Catal., I, p. 93.
10 η Rhet. : καὶ SDM 11 ἐπιβάλλοντος DM ὁ om. DM
12 προσέρ.] c. 14 13 δὲ om. DM 14 cf. Rhetor., Catal.,
I, p. 158, 20 ; VIII 3, p. 107, 19 16 ἐν om. S 17 suppl.
18 ἐάν οὖν DM : ἀv S ὁ om. DM suppl. 21 μὲν
om. DM η codd. rec. ; H. Wolf : ην SDM 22 suppl.
26-27 δύναμιν (μέτρημα) D ; δύσιν SM

18. Περὶ ἐπισυναγωγῆς.

Ἐπισυναγωγὴ λέγεται, δταν συνάπτωσι τῷ ἐνὶ ἀστέρι διάφοροι
ἀστέρες. τηγικαῦτα γὰρ λαμβάνει δ ἀστὴρ τὴν δύναμιν ἐκείνων.

19. Περὶ ἀποστροφῆς.

5 Ἀποστροφὴ λέγεται, δταν δ κύριος τοῦ ὠροσκόπου οὐ συνάπτη
τῷ κυρίῳ τοῦ ὠροσκόπου τοῦ σημαίνοντος τὰ περὶ ἐρωτήσεων.

20. Περὶ ἐπιδεκατείας.

Ἐπιδεκατεύειν δὲ λέγεται καὶ καθυπερτερεῖν ὃ ἐν τῷ δεκάτῳ
ζῳδίῳ κείμενος τὸν ἐν τῷ τετάρτῳ, οἷον ἐπιδεκατεύει ὃ ἐν Ζυγῷ
10 τυγχάνων ἀστὴρ. τὸν ἐν Αἰγοκέρωτι καὶ ὃ ἐν Αἴγοκέρωτι τὸν ἐν
Κριῷ.

21. Περὶ καθυπερτερείας.

Καθυπερτερεῖ πᾶς ἀστὴρ <ό> ἐν τῷ δεξιῷ τριγώνῳ η τετραγώνῳ
κείμενος η ἔξαγώνῳ τὸν ἐν τῷ εὐωνύμῳ. ἔρχεται γὰρ ἐφ' αὐτόν.
15 οἷον ἐν Αἴγοκέρωτί τις ὁν καθυπερτερεῖ τὸν ἐν τῷ Ταύρῳ τριγώνῳ
καὶ τὸν ἐν Κριῷ τετραγώνῳ σχήματι καὶ τὸν ἐν Ἰχθύσιν ἔξαγώνῳ,
αὐτὸς δὲ καθυπερτερεῖται ώπὸ τοῦ ἐν Ζυγῷ καὶ ώπὸ τοῦ ἐν Παρθένῳ
καὶ ώπὸ τοῦ ἐν Σκορπίῳ. λέγουσι δὲ δυνατωτέρας εἰναι τὰς καθυπερ-
20 τερησίες εἰτε τρίγωνοι εἰεν, εἰτε τετράγωνοι. δ γὰρ οὗτοι καθυπερ-
τερῶν ἀστὴρ ἴσχυρότερός ἐστιν, ἄν τε ἀγαθοποιὸς η, ἄν τε κακο-
ποιός, η καὶ ἐπίκεντρος. ἀγαθοποιός μὲν γὰρ ὁν ἐπίσημον τὴν
γένεσιν δείκνυσι, φθοροποιός δὲ ἀσημον, καὶ καθόλου πᾶς ἀστὴρ
δ ἐν τῷ δεξιῷ καθυπερτερεῖ τὸν ἐν τῷ εὐωνύμῳ, ἐφ' δν φέρεται. 189

1 συναγωγῆς M 3 δ ἀ. λ. DM 5 κ. τ. ὠρ.] ἡγουν παρα-
τυχῶν τῷ ὠροσκόπῳ suprascr. S συνάπτει DM 7 Π. ἐ.
καὶ καθυπερτερήσεως S δεκατείας DM cf. Heph., I, 16
(Catal., VIII, 2, p. 49); Rhetor., Catal., I, p. 157, 1; VIII, 3, p. 106,
30; 114, 12. 8 ἐπιδεκατεύων ... καθυπερτερῶν SDM
δωδεκάτῳ DM ; cf. Salmasius, *De annis climactericis*, p. 414
10 τυγχάνων S : ὑπάρχων DM 12 tit. om. S (sed cf. 7) cf. Rhetor.,
Catal., VIII, 3, p. 106, 30; 114, 12; Heph., Catal., VIII, 2, p. 49
13 suppl. 14 γὰρ S Heph. : δὲ DM 15 οἷον δ D τις ὁν om.
DM 16 ἐν om. D 17 δὲ S : γὰρ DM 20 ἀγαθ. (sic etiam
Heph.) ἀνατολικός Rhet. 23 καθυπερτερῆς DM ἐφ' DM : καθ' S

22. Περὶ δυορήσεως.

Ομόρησις λέγεται, ὅταν ἐν τοῖς αὐτοῖς δρίοις ἀστέρες ὁσιν ἥτοι ἐπὶ κολλήσεως γεγενημένης ἡ καὶ κατὰ σχῆμα οἰονδήποτε ἀλλήλους ἐφορῶντες ἐν δρίοις ἀστέρος τοῦ αὐτοῦ.

5 23. Περὶ κενοδρομίας.

Κενοδρομία λέγεται, ὅταν ἡ Σελήνη μηδενὶ συνάπτῃ μήτε ζῳδιακῶς, μήτε μοιρικῶς, μήτε κατὰ σχῆμα, μήτε κατὰ κόλλησιν, μήτε μὴν ἐντὸς λ' μοιρῶν τῶν ἔγγιστα συναφῆν ἡ σύνοδον ποιεῖσθαι μέλλῃ. ἀδιάρετοι δὲ αἱ τοιαῦται γενέσεις καὶ ἀπρόκοποι.

10 24. Περὶ ἀκτινοβολίας.

Ἀκτινοβολεῖ δὲ ἀστὴρ ὁ προηγούμενος τὸν ἐπόμενον κατὰ σχῆμα, οἷον ὃ ἐν Κριῷ ἀκτινοβολεῖ τὸν ἐν Αἰγαίοντες τετράγωνον καὶ τὸν ἐν Τοξότῃ τριγώνον, ὃ δὲ ἐπόμενος τὸν προηγούμενον ἐφορᾶ μὲν καὶ καθυπερτερεῖ φερόμενος ἐπ' αὐτὸν, ὡς προείρηται, 15 οὐκ ἀκτινοβολεῖ δέ. πάσης γὰρ αὐγῆς ἡ μὲν ὄψις εἰς τὸ ἔμπροσθεν φέρεται, ἡ δὲ ἀκτὶς εἰς τούπισα · καὶ ἐνταῦθα δὲ θεωρεῖν χρή, πότερον ζῳδιακῶς μόνον ἀκτινοβολεῖ, ἡ καὶ συνάπτει μοιρικῶς. γεγόνασι δὲ αἰρέσεις περὶ τούτων δύο · ἀκτινοβολεῖν γὰρ θέντες τὸν κατὰ τετράγωνον ἀστέρα ἐκ τοῦ καθ' ὑπάντησιν ζῳδίου τὸν 20 ἐκ τοῦ κατ' ἐπακολούθησιν, οἷον ἀκτινοβολεῖν τὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ τὸν ἐν τῷ Κριῷ, θεωρεῖν δὲ τὸν ἐν τῷ Κριῷ τὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ, δν καὶ ἀναιρεῖν φασιν, εἰ κακοποιὸς εἴη. ὁ γὰρ ἀκτινοβολῶν ἀναιρεῖ, οὐχ ὁ ἐπιθεωρῶν. δὲ κατὰ διάμετρον καὶ ἀκτινοβολεῖ

1 δμορήσεως scr. (cf. Liddell-Scott, s.v.): δμορώσεως SDM : δμορ-
ρησεως Rhet. : δμοίωσις Heph. cf. Rhetor., Catal., I, p. 159, 4 ; VIII,
3, p. 107, 26 ; 114, 17 ; Heph., Catal., VIII, 2, p. 49 ; Serap.,
Catal., VIII, 4, p. 226, 25 2 δμόρωσις SDM 3 καὶ om. DM
4 ἐφορῶντες Heph. : ἀφορῶντες SDM 5 cf. Rhetor.,
Catal., I, p. 159, 1 ; VIII, 3, p. 107, 24 ; 110, 30 ; 114, 19. 6 συν-
άπτει D 9 μέλλῃ Cumont : μέλλοι M Rhetor. : μέλλει SD
10 -βολήσεως S cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 114, 28 ; Heph., I, 16
(adde Catal., VIII, 2, p. 48 s.) 11 πρ. ἡγ. DM δ ἐπόμενος
τὸν προηγούμενον SDM Heph. : an error est iam Porphyrii ?

13 ἐν om. DM προηγούμενος τὸν ἐπόμενον SDM Heph.
ἡγονό. DM 14 ἐπ' DM : ὅντ' S προειρ.] c. 21
16 δὲ (alt.) om. D 18 δὲ S : γὰρ DM 19 τετράγωνον om. D
20 ἐπικολ. DM : ἐπικατήγησιν Salmasius 22 καὶ om. DM

καὶ ἐπιθεωρεῖ, δέ μέντοι κατὰ τριγώνον οὐδέποτε ἀκτινοβολεῖ. ἀπερείδεται γὰρ τὴν ἀκτῖνα ἐπὶ τὸ τετράγωνον σύνεγγυς ὑπάρχον μᾶλλον τοῦ τριγώνου, ὡστε εὐπρακτοτέραν ἐπὶ τοῦ τριγώνου γίνεσθαι αὐτοῦ τὴν συμπάθειαν. ταῦτα μὲν οὖν οὕτως. Θρόαστος λόγος δὲ τὴν ἀκτινοβολίαν ἀναίρεσιν λέγει, ἀναιρεῖν δὲ τοὺς τοῖς τετραγώνοις σχήμασιν ἐπιπαρόντας ἡ τοῖς διαμέτροις ἐν τῷ διαστήματι τῆς ὁροσκοπούσης μοίρας τῆς τῶν τριγώνων μαρτυρίας, μὴ λαμβανομένης εἰς ἀναίρεσιν. τὸ δὲ πόθεν ἐπιφέρουσι τὴν ἀκτῖνα οὐδεὶσι, φησί, πότερον ἐκ δεξιῶν ἡ εὐωνύμων εἰς τὴν ἐπανα-
10 φορὰν τοῦ ὁροσκόπου ἡ τοῦ ἀστέρος τοῦ ἔχοντος τὴν κυρείαν τῆς Σελήνης, οὐθεν ἔσται ἡ ἄφεσις, λέγει δέ, δτι ἐὰν ἡ Σελήνη τύχη τὸν οἰκοδεσπότην ἔχουσα σὸν ἔαντη ἡ κατὰ διάμετρον, ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τὴν ἄφεσιν ποιησόμεθα. οἷον εἰ γένοιτο ἐν Τοξότῃ μετὰ Διὸς ἡ Σελήνη ἢ δ Ζεὺς ἐν Διδύμοις εἶη αὐτῆς τῆς Σελήνης 15 οὐσης ἐν Τοξότῃ, ἀπὸ τοῦ Διὸς ἀφήσομεν.

25. Περὶ λαμπήνων.

190

Ἐν λαμπήναις δὲ ἰδίαις λέγονται ἀστέρες κεῖσθαι, ὅταν ἐν οἰκῳ ἰδίῳ ἡ τριγώνῳ ἡ ὑψώματι κεῖνται καὶ δρίοις ἰδίοις. ἔσται δὲ καὶ οὗτα δυνατώτατος, ἐὰν καὶ δεδυκὼς ἡ ὑπὸ τὰς ανγάς τοῦ Ἡλίου. 20 πλείω γὰρ ἴσχνει τῶν ἄλλων. ἐὰν δὲ καὶ ἔχῃ ἀνατολὴν ἡ ἐπίκεντρος τύχη καὶ τὴν Σελήνην ἐφορᾶ, ἔξονσιαστικὴν καὶ ἀρχοντικὴν ποιήσει τὴν γένεσιν. [α' ἐκ τοῦ ἐπομέρουν καὶ εὐωνύμουν · β' ἐκ τοῦ ἥγονομένου καὶ δεξιοῦ · γ' ἐκ τῶν εὐωνύμων · δ' ... ταύτης ἔστι τῆς δόξης καὶ δ Πτολεμαῖος εἰς λέγων ἀκτῖνα ἐπιφερόντων δθεν δῆ-
25 ποτε τετράγωνον ἡ διάμετρον. δ δὲ Πτολεμαῖος καὶ τὰ τρί-

2 ἐπερ. Heph. γὰρ S Heph. : δὲ DM τὸν S
ὑπάρχων DM 3 ὡστε - τριγώνον om. DM 3-4 γιγν. DM
4-5 de Thrasyllo cf. Cumont, Catal., VIII, 3, p. 99, 1 ; Gundel,
Realenc., VI A, p. 581. 10 κυρίαν D 11 λέγω D 12 ἔαντρῳ M
16 cf. Ptol., Tetrab., I, 23, 2 ; Rhetor., Catal., I, p. 159, 15 ; VIII,
3, p. 107, 33 ; 114, 34 19 καὶ ἔαντρῳ καὶ SDM 20 καὶ om. DM
ἀνατολάς DM 21 ἔξονσιαστικὴν M 21-22 ποιεῖ DM
22-204, 2 α' ἐκ τοῦ - παρατηρεῖν scholion (vel potius quattuor scholia)
seclusi ; ea enim, quae e Ptolemaeo afferuntur (Tetrab., III, 11, 12),
non ad hanc doctrinam, sed ad Thrasylli verba capituli praecedentis
spectare videntur 22 α' om. S (spat. rel.) καὶ om. S
β' om. S (spat. rel.) 23 γ' cm. S (spat.) ἐκ τὸν ἐκ SDM
δ' om. S (spat.) lacunam significavi

γων τῶν ἀστέρων λέγει, πλὴν κατὰ τὰς συνοικεώσεις κελεύει τοῦτο παρατηρεῖν].

26. Περὶ μετοχῆς.

Μετοχή ἐστιν, δταν δ συμμετέχων τοῦ ζωδίου συμπαρῇ, ἢ οἰ-
5 κείως αὐτὸ διφορῷ· συμμετέχει δὲ τοῦ ζωδίου δ συνδεσπόζων·
συνδεσπόζει δέ, δταν τοῦ μὲν οἶκος, τοῦ δὲ ὑψωμα ἥ.

27. Περὶ ἀντανακλάσεως.

Ἀντανάλυσις καλεῖται, δταν οἱ ἡμερινοὶ τῶν νυκτερινῶν ἢ οἱ
10 νυκτερινοὶ τῶν ἡμερινῶν τοὺς οἴκους ἢ τὰ ὑψώματα κατασχῶσιν,
ἡ δταν οἱ μὲν ἐπικείμενοι τοῖς ζωδίοις ἀστέρες καλῶς χρηματί-
ζωσιν, οἱ δὲ δεσπόται τῶν ζωδίων ἐν κακώσει ὑπάρχωσιν ἀχρη-
μάτιστοι τυγχάνοντες.

28. Περὶ κακώσεως.

Κάκωσις λέγεται, δταν ὑπὸ φθοροποιῶν ἀκτινοβολῆται τις,
15 ἢ ἐμπεριέχηται ἢ ἐν συναφῇ φθοροποιοῦ ἢ ἐν κολλήσει γένηται ἢ
διαμετρῆται ἢ καθυπερτερῆται ἢ οἰκοδεσποτῆται ὑπὸ φθοροποιοῦ
κακῶς κειμένου, αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἀχρηματίστοις ἀποκλίνῃ.

29. Περὶ δορυφορίας.

Δορυφορίας γένη ἐστὶ τρία· πρῶτον μέν, ἐάν τινα ἐν οἴκῳ δυτα
20 ιδίῳ ἢ ὑψώματι ἐπίκεντρον ἔτερος ἐν οἴκῳ ιδίῳ ἢ ὑψώματι κεί-
μενος κατὰ σχῆμα κατοπτεύῃ ἐπὶ τὴν προαναφερομένην αὐτοῦ
μοῖραν τὴν ἀκτίνα βάλλων, οἷον ἐάν εἰ Λέοντι "Ηλιον δύτα Κρόνος
εξ Υδροχόου διαμετρήσῃ ἢ Ζεὺς ἐκ Τοξότου τριγωνίσῃ, ἢ πάλιν
τὸν Δία ἐν Καρκίνῳ κείμενον" Αρης ἐν Αἰγυπτώντι ἀν διαμετρήσῃ,
25 ἢ ἐν Τοξότῃ κείμενον" Αρης ἐκ Κριοῦ τριγωνίσῃ, ἢ "Ἐρμῆς ἐκ

3 cf. Rhetor., Catal., I, p. 157, 25; VIII, 3, p. 107, 4; 115, 4.

5 αὐτὸν SDM 7 cf. Rhetor., Catal., I, p. 158, 1; VIII, 3, p. 107,

6; 115, 5 10-11 χρηματίζωσιν SDM Rhetor. (l. c.) : -σθῶσιν

Rhetor. (Catal., I, p. 158, 4) 11 κακώσεσιν DM 13 cf.

Catal., I, p. 157, 7; VIII, 3, p. 106, 34. 14 ἀκτινοβολεῖται D

· 15 ἐμπεριέχεται M 16 ἢ καθυπ. om. D ἢ ὑπὸ D

17 an τοῖς <τόποις>? 18 δορυφοριῶν S cf. Rhetor.,

Catal., I, p. 156, 7; VIII, 3, p. 115, 10; Heph., I, 17. 22 ἐν A.

τοῦ Ἡ. δύτος Rhet. ὄντα κείμενον SDM 25-205, 2 ἢ

'Ἐρμῆς — τριγωνίσῃ om. S 25 ἐκ M: ἐν D

Διδύμων διαμετρήσῃ, ἢ Σελήνην ἐν Καρκίνῳ κειμένην "Αρης
ἀπὸ Σκορπίου τριγωνίσῃ ἢ Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἀπὸ Ἰχθύων ἢ πάλιν
Σελήνην ἐν Ταύρῳ κειμένην" Αφροδίτη ἢ Ζεὺς ἀπὸ Ἰχθύων ἐξα-
γωνίσωσιν ἢ ἐν Καρκίνῳ Σελήνην κειμένην" Αφροδίτη ἀπὸ Ταύ-
ρου ἐξαγωνίσῃ ἢ ἀπὸ Ἰχθύων Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη τριγωνίσῃ.
μεγάλη μὲν οὖν ἐστιν ἡ γένεσις, ἐάν οἱ τῆς αἰρέσεως οἰκοδεσπόται
δορυφορῶσιν, οὐ φαντή δέ, ἐὰν ἐναλλάξ, ἐκτὸς εἰ μὴ παντάπασιν
φθοροποιοὶ τύχωσι, καὶ οὗτοι τὰ μὲν βλάψουσι, τὰ δὲ ὀφελήσουσιν.
οὐδεὶς γάρ ἀστὴρ ἐν ιδίῳ οἴκῳ ἢ ἐν ιδίῳ ὑψώματι χρηματίζων
10 ἀνενέργητος ὑπάρχει. — "Ἐτερον γένος δορυφορίας τὸ κατὰ τὴν ἀκ-
τινοβολίαν λεγόμενον, οἷον ἐάν ἐπίκεντρον τῷ ὀροσκόπῳ φωστῆρα
ἡ τῷ μεσουραγήματι, ἀδὲ ἐν ἀλλοτριῷ οἴκῳ κείμενον, τῆς αἰρέ-
σεως ἀστὴρ ἀκτινοβολῆ, "Ηλιον μὲν εἰς τὴν προαναφερομένην
μοῖραν, Σελήνην δὲ εἰς τὴν ἑξῆς, ἐφ' ἣν ἔρχεται κατὰ ίσοσκελῆ
15 γραμμὴν τὴν ἀκτίνα βάλλων, πᾶσαι δὲ αἱ τρίγωνοι δορυφορίαι ἀμε-
νονες τῶν τετραγώνων καὶ διαμέτρων καὶ ἐξαγώνων, αἴπερ εἰσὶν
ἀσθενεστέραι. — Τρίτον γένος ἐστὶ δορυφορίας, ἐάν ἐπικείμενον
ἡ τῷ ὀροσκόπῳ ἢ τῷ μεσουραγήματι ἀστέρα ἡμερινῆ μὲν γενέ-
20 σει ἡμερινοί, νυκτερινῆ δὲ νυκτερινοὶ δορυφορήσωσι προηγού-
μενοι ἢ ἐπόμενοι. κατὰ τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα "Ηλιος μὲν δορυφορη-
θήσεται ὑπὸ τοῦ προαναφερομένου, Σελήνη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐντὸς ζ'"
μοιρῶν ἐπαναφερομένου. τὸν μέντοι "Ηλιον οὐ βλάπτουσι δορυ-
φοροῦντες οἱ τὰς ιε' μοίρας αὐτοῦ ἐν τῷ προαναφερομένῳ διεστῶ-
τες, ἐάν ὅστιν ἀνατολικὸν καὶ δύναμιν ἔχωσι. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ
25 αὐτὸς δ "Ηλιος δορυφορεῖ δύναται τὸν συναιρετιστὴν ἐπίκεντρον
δυτα, ἢ τε Σελήνη δομοίως. παρ' αἰρέσει δὲ γίνονται αἱ δορυφορίαι,
δταν οἱ ἡμερινοὶ τοὺς νυκτερινοὺς δορυφορήσωσιν ἢ οἱ νυκτερινοὶ
τοὺς ἡμερινούς, ἀλλ' δμως, ἐάν ὑπὸ ἀγαθοποιῶν ἡ δορυφορία
γίνηται, οὐδ' οὕτως ἀσημος ἢ γένεσις ἔσται.

1 διαμετρήσει D κειμένη DM 2 τριγωνίσει D 4 Σελ.
S: η M: om. D κειμένη D 5 ἐξαγωνίσει D ἢ SM: εἰ D
τριγωνίσει D 7 δορυφορηθῶσιν DM 8 φθοροποιοῦ D βλά-
φωσι D 10 ἀνενέργετητος DM 11 ἐπίκεντρος D 12 sic etiam
Heph., sed cf. eundem Heph., Catal., VIII, 2, 50, 1 13 -βολεῖ M
λ̄(-β̄ο̄) D παραφερομένην D 14 τὴν S: τὸν DM
15 πᾶσι DM 16 ἐξ. καὶ διαμ. SDM: transp., cf. supra, p. 198, 6
ἐξαγ. om. Heph. αἴπερ] αἱ δὲ ἐξάγωνοι Heph. 17 ἀσθε-
νεστέραι SHeph.: -νέσταται D: -νέσταται M 22 ἐπαναφ.
SDM Serap. (Catal., VIII, 4, 227, 9): προαναφ. Rhetor. (Catal., VIII,
3, p. 115, 29). 24 ἐάν scr.: ίνα SDM 26 cf. Catal., I, p. 156, 24.

30. Περὶ οἰκοδεσπότου καὶ κυρίου καὶ ἐπικράτητος.

"Ετι τίνι διαφέρουσιν ἀλλήλων οἰκοδεσπότης γενέσεως καὶ κύριος καὶ ἐπικρατήτωρ, χρὴ διεσταλέναι. οἱ γὰρ ἀργαῖοι πλέξαντες τὰς ὄνομασίας τὴν ἐπαγγελίαν οὐδὲ διέκριναν. Ιδίαν γὰρ ἔκαστος ἔχει δύναμιν, ὥσπερ ναύκληρος καὶ κυβερνήτης· διδάξομεν οὖν, τίνι ἀλλήλων διαφέρουσι. τινὲς μὲν οὖν ἡμέρας τὸν "Ηλιον, νυκτὸς δὲ τὴν Σελήνην ἐπικρατεῖν τίθενται, τὸ δὲ ἀκριβέστερον διατεθῆσεται οὕτως· ἐπὶ μὲν ἡμεριῆς γενέσεως δὲ "Ηλιος ἐὰν 10 ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ ἀναφέρηται, αὐτὸς λήψεται τὴν ἐπικράτησιν· ἀποκλίναντος δὲ τοῦ "Ηλίου ἐπὶ λίβα, ἐὰν η Σελήνη τύχῃ ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ, ἐκείνη λήψεται, καὶ ἐπαναφέρηται τῷ ὀροσκόπῳ διὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἀπηλιώτην ἀναβαίνειν· ἀμφοτέρων δὲ ἀποκεκλικότων ἐπὶ τὸν λίβα δὲ ὀροσκόπος ἔξει τὴν ἐπικράτησιν. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς 15 γενέσεως, ἐὰν μὲν η Σελήνη ἐπὶ τὸν ἀπηλιώτην ἀναφέρηται, αὐτῇ λήψεται τὴν ἐπικράτησιν· ἐὰν δὲ ἀποκλίνῃ ἐπὶ λίβα, δὲ δὲ "Ηλιος ἔτι ὑπόγειος ὁν ἐπαναφέρηται τῷ ὀροσκόπῳ, ἔκεινος ἐπικρατήσει. ἐὰν δὲ ἀμφότεροι ὑπόγειοι τύχωσιν ἐπικέντρων μὲν δυτῶν αὐτῶν η ἐπαναφερομένων, η Σελήνη ἔξει τὴν ἐπικράτησιν διὰ τὴν αἰρε- 20 σιν· ἐὰν δὲ η μὲν ἀποκεκλικία ενδίσκηται, δὲ δὲ ἐπίκεντρος η, ἐκείνος. τὸ γὰρ δλον δὲ ἐπικεντρότερος τῶν φώτων καὶ δὲ μᾶλλον ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ καὶ τῆς αἰρέσεως κρίνεται ἐπικρατήτωρ. ἐὰν δὲ ἀμφότεροι ἀποκλίνωσιν, ἀποίσεται τὴν ἐπικράτησιν δὲ ὀροσκόπος τότε· σταν δὲ στήσης τὸν ἐπικρατήτορα⁽¹⁾, ἐκ τούτου δὲ οἰκοδε-

192

1 Τί διαφέρουσιν οἰκοδεσπότης, γένεσις, κύριος καὶ ἐπικρατήτωρ S cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 118, 9; Vett. Val., III, 1.

4 ἀρχαῖοι S: παλαιοὶ D: παλαῖ M 9 οὗτω DM τῆς ἡμ. DM 10 ἐν om. DM 15 ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ DMRhet.

16 δὲ om. DM 18 αὐτῶν δυτῶν DM 21 ἐπίκεντρος S

(1) Σχόλιον ἐκ τῶν Δημοφίλου. Ἐπὰν στήσης τὸν ἐπικρατήτορα, σκόπει τὰς τῶν κανοποιῶν ἀναιρετικὰς ἀκτῖνας τετραγώνους διαμέτρους ἔξαγωνος μέχρι τῆς ἐνενηκονταμοιρίας καὶ ἐκ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων γίνεται δήλη η ποσότης τῆς ζωῆς. δύναται δ' ἀγαθοποιὸς ἀκτινοβολῶν εἰς τὰ ἐπόμενα τῆς ἀναιρετικῆς μοίρας μέχρι μοίρας ε' η καὶ πλειόνων, ἐὰν η τὸ αὐτὸν δριον ἀνταναλῦσαι τὴν κάκωσιν.

1-6 Σχόλιον - κάκωσιν om. S 1 Δημοφίλου DM: Θεοφίλου περὶ ζωῆς cod. Marc. 335, f. 127v de scholio, quod in codicibus post hoc caput est positum, cf. infra, p. 208, 5 (app. cr.).

σπότης ληφθήσεται καὶ δ συνοικοδεσπότης. δ μὲν γὰρ κύριος τοῦ ζωδίου, ἐν ᾧ ἔστιν δ ἐπικρατήτωρ, οἰκοδεσπότης ἔσται, δ δὲ τῶν δρίων συνοικοδεσπότης. τούτον δεῖ οὖν ἐπισκέπτεσθαι, πῶς κείνται καὶ ἐν ποιῷ σχήματι εἰσι καὶ εἰ μαρτυροῦσι τῷ ὀροσκόπῳ 5 η τῇ Σελήνῃ· ἐκ γὰρ τούτων η δήλη διάκρισις ἔσται. τινὲς δὲ ἀπλῶς τὸν τῶν ὀροσκοπούντων δρίων κύριον οἰκοδεσπότην τίθενται τῆς γενέσεως καὶ συνοικοδεσπότην τὸν τοῦ ζωδίου. κύριον δὲ τῆς γενέσεως οἱ μὲν τὸν τοῦ μεσουρανήματος δεσπότην δρίζονται, ἐάνπερ ἐπίκεντρος χρηματίζοι, εἰ δὲ μή, τὸν τῷ μεσουρανήματι 10 ἐπιπαρόντα, ὥσπερ ἐπ' ἀκροπόλει τῆς γενέσεως ἐπιτυχανοῦντα τῆς πράξεως, εἰ δὲ μή, τὸν ἐπαναφερόμενον τῷ μεσουρανήματι· οἱ δὲ πρῶτον μὲν τὸν τοῦ ὀροσκόπου κύριον η τὸν ἐπιβεβηκότα αὐτοῦ τῷ οἴκῳ καὶ τοῖς δρίοις, εἴτα τὸν τῆς Σελήνης, εἴτα τὸν τοῦ μεσουρανήματος, εἴτα τὸν τῆς τύχης, εἴτα τὸν πρὸ ζ' ἡμέρῶν 15 τῆς ἀποκυνήσεως η ἐντὸς ζ' ἡμερῶν φάσιν ἀνατολῆς η δύσεως η στηριγμοῦ ποιούμενον⁽¹⁾. τοῦτον γὰρ τῆς κοσμικῆς ἐπισημασίας τότε γινόμενον αὐθεντικὸν δμολογούμενών καὶ τῶν γεννωμένων κυριεύειν, ἐὰν δὲ δύο ὅσι, τὸν ἐπανατέλλοντα δυναμικώτερον τίθενται. τούτοις προσσυλλαμβάνουσι τὸν τῆς συνόδου τῆς προηγού- 20 μένης σεληνιακῆς δεσπότην· λέγω δὴ τὸν τῶν δρίων κύριον, ἐν οἷς η σύνοδος τῆς Σελήνης πρὸς "Ηλιον ἐγένετο, ἐάνπερ ἀπὸ συνόδου φέρηται η Σελήνη· ἐὰν δὲ φθίνοντα η, τὸν τῆς πανσελήνου τῶν δρίων γενόμενον δεσπότην. ἐκ δὲ τούτων πάντων τὸν συμπλάθεστα πρὸς τὴν γένεσιν κείμενον ἀποφαίνονται κύριον, τουτ- 25 ἐστι τὸν ἐπικείμενον πρότερον, τὸν ἀνατολικώτερον η τὸν μᾶλλον ἐπ' οἰκείων τόπων καὶ τὴν πλειστην δύναμιν πρὸς τὸ σχῆμα τῆς γενέσεως ἔχοντα τούς τε συμμαρτυροῦντας αὐτῷ. περὶ δὲ τοῦ εὑρεθέντος κυρίου πῶς δεῖ σκέπτεσθαι, ἐν τοῖς ἐξῆς ἐγθήσεται

1 δ (prius) om. D 5 cf. Iamblich., De myster., IX, 5 7 τὸν om. DM cf. Comm. anop., p. 169; Boll, Studien über Claudius Ptolemaeus, p. 118. 17 δμολογούμενον DM 19 προσυλλ. M: προσσυλλ. D 22 ἐὰν - πανσελήνου bis scr. D 23 γεγενημένον DM 28 ἐγθήσεται] ad pleniorem, nunc deperditam formam capituli 49 nos relegare videtur.

(1) Hic posuimus scholion alterum, quod Demophili verba (v. supra, p. 206, n. 1 et infra, p. 208, 5) in codicibus DM sequitur: Σχόλιον. Σημειωτέον δτι οὐ μόνον τὴν φάσιν ἐπὶ ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δύσεως δεῖ λαμβάνειν καὶ στηριγμοῦ· ἀλλὰ καὶ Δωρέθε θεος τὰς δυτικὰς φάσεις τῶν περιπολούντων ἀστέρων κελεύει ἐγκρίνειν.

καὶ ὅση ἡ ἐκ τούτου δύναμις. πολλὴ γὰρ ἡ περὶ τούτου ζήτησις καὶ σχεδὸν ἀπάντων δυσκολωτέρα. ἐνίστε μέντοι γίνεται τὸν αὐτὸν εὑρεθῆναι κύριον καὶ οἰκοδεσπότην, δταν ὁ εὑρεθεὶς κύριος ὁ αὐτὸς ἢ τοῦ ἐπικρατήτορος φωστῆρος οἰκοδεσπότης, διπερ ἄρξει 5 μεγάλου ἀποτελέσματος.

31. Περὶ ὑπακούντων ζῷων.

Ὑπακούει ζῷον ζῳδίῳ ὡς Ζυγὸς Κριῶ, δτι δὲ μὲν Κριὸς αὖται τὴν ἡμέραν, δὲ Ζυγὸς μειοῖ. Ἰχθύες Ταῦροι, δτι δὲ μὲν Ταῦρος πλειόνων ἐστὶν ἀναφορῶν, οἱ δὲ Ἰχθύες ἡττόνων· δμοίως Ὅδροχός, Διδύμοις, Αἰγάκερως Καρκίνῳ, Τοξότης Λέοντι, Σκορπίος Παρθένῳ.

32. Περὶ ισοδυναμίας ζῷων.

Ισοδυναμεῖν ἀλλήλοις λέγεται ζῷα τὰ ισην ἔχοντα ἀναφοράν, καὶ ἐφεξῆς ἀλλήλοις ἢ, ὡς Κριὸς καὶ Ἰχθύες, καὶ Παρθένος καὶ 15 Ζυγός, καὶ διὰ γ' ἢ δ' ἢ ε' ισην ἀναφοράν, ὡς Ταῦρος καὶ Ὅδροχός, Διδύμοις καὶ Αἰγάκερως, Καρκίνος καὶ Τοξότης, Λέων καὶ Σκορπίος· ταῦτα δέ τινες μόνον ἀκούειν ἀλληλα λέγονται, οὐ βλέπειν δὲ ἀλληλα διὰ τὸ τῆς γῆς σκίασμα.

33. Περὶ βλεπόντων ζῷων καὶ μεγέθους

20 ἡμέρας.

Βλέποντα δέ ἐστιν, ὅσα ἐν ισαις ὥραις ἀποδίδωσι τὰ τῶν ἡμε-

5 Capitulum, quod verbum ἀποτελέσματος sequitur in DM (om. S), Σχόλιον ἐκ τῶν Δημοφίλον nunc supra invenies, p. 206, 1 ('Επάν-κάκωσιν) et p. 207, 1 (Σημειωτέον - ἐγκρίνειν); olim pars posterior Porphyrii inde ab his scholiis Demophili esse putabatur (Boll, *Studien über Claudius Ptolemäus, Neue Jahrb. Suppl.* XXI, 1894, p. 113; Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, passim), postea hoc solum capitulum (Boll, *Realenc.*, V, p. 147; Ruelle, *Revue des études gr.*, XXIV, 1911, p. 334 ss.), sed ne hoc quidem recte: sunt enim duo scholia varia in deteriore codicum classem recepta, quorum prius sub Theophili nomine e codice Marciano 334 (= Astrol. 7) edidit A. Olivier, *Catal.*, II, p. 195. Incertum igitur est, utrum hoc scholion Theophilo excerpti Veneti, an Demophilo codicum Porphyrianorum tribuendum sit.

6 Πᾶς ὑπακούει ζῷον ζῳδίῳ S cf. Bouché-Leclercq, p. 158 ss.

7 ζῳδίῳ ὡς scripsi: ζῳδίοις SM: ζῳδίον D 11 Παρθένῳ D: Αἰγακέρωτι SM 12 Πᾶς ισοδυναμοῦσιν ἀλλήλοις ζῷα S 14 Παρθένος DM: Αἰγάκερως S 16 καὶ ante Διδ., Καρκ., Λέων del. Cumont 19-20 ζῷοιν - ἡμέρας om. S

193

ρῶν καὶ νυκτῶν μεγέθη. ἐπεὶ γὰρ ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐν τῷ ε' κλίματι Ἡλίου ὄντος ἐν Καρκίνῳ ἐστὶν ὡρῶν ιε', ἡ δὲ ἐλαχίστη ὄντος Ἡλίου ἐν Αἰγακέρωτι ἐστὶν ὡρῶν θ', ἡ δὲ ἴσημερία κατὰ Ζυγὸν καὶ Κριόν· ἐσται ἐν Διδύμοις καὶ ἐν Λέοντι ἡ ἡμέρα ὡρῶν ιδ', 5 ἐν Ταῦρῳ καὶ Παρθένῳ ὡρῶν ιγ', ἐν Κριῷ καὶ Ζυγῷ ὡρῶν ιβ', ἐν Σκορπίῳ καὶ Ἰχθύσιν ὡρῶν ια', ἐν Ὅδροχόῳ καὶ Τοξότῃ ὡρῶν ι'. ἐστὶν οὖν τὰ βλέποντα ἀλληλα ζῷα ταῦτα.

34. Περὶ ἀσυνδέτων ζῷων.

Ασύνδετα ἀλλήλοις δέ ἐστι τὰ μήτε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 10 μήτε ἄλλως κατὰ σχῆμα ἀλληλα ἐφορῶντα.

35. Περὶ ἀποκλιμάτων.

Ἀποκλίματα καλεῖται δ' τῶν κέντρων τὰ προάγοντα, ἐπαναφρόμενα δέ, δμοίως δ' τὰ ἐπόμενα τοῖς κέντροις. ἀπηλιωτικὸν κλίμα πρὸς τὰς γενέσεις λέγονται τὸ ἀπὸ τῆς ὡροσκοπούσης 15 μοίρας ἐπὶ τὸ μεσονοράημα, νότιον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς μεσονοραύσης ἀχρι τῆς δυνούσης, λιβικὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς δυνούσης ἀχρι τῆς ὑπὸ γῆν, βόρειον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ὑπὸ γῆν ἀχρι τῆς ὡροσκοπούσης.

36. Περὶ χρηματικόντων ζῷων.

Χρηματίζει πάσῃ γενέσει ζῷα ζ' κατὰ <Τίμαιον>. 20 κέντρα μὲν δ', τρίγωνα δὲ τοῦ ὡροσκόπου β', πρὸς δὲ τούτοις ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ μεσονοραήματος· τὰ δὲ λοιπὰ ἀχρημάτιστα. πολλάκις δέ, ἐὰν τοῦ ὡροσκοπούντος ζῷον αἱ πλειόνες μοίραι προανενηγμέναι τύχωσιν, αἱ δὲ ἔσχαται ὡροσκοπῶσιν, ἐσται τὸ ἐπαναφερόμενον ζῷον συγχρηματίζον τῷ ὡροσκόπῳ.

1 ἡμέρα S: ὥρα DM 1-2 ἐν - κλίματι om. DM 4 ἡ om. D

5 Ταῦρῳ SD: Αἰγακέρωτι M 8 ζῳδίων om. S 9 δὲ om. D

τὸν om. M 10 ἄλλους DM 11 doctrina est Timaei, quam

Antiochus ex Hermete Trismegisto habuit, cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 116, 9; Paul. Alex., P 3. 14 τὸ S: τὸ DM 16 ἀχρι om. D

16-17 τοῖς ὑπὸ γῆν S: τῆς ὑπὸ γῆς DM 17 τοῦ ὑπογείου D: τῆς

γῆς M 18 Περὶ τοῦ χρηματίζειν S cf. Rhetor., Catal., I, p. 157,

14; VIII, 3, p. 116, 3. 19-20 κατὰ κ(έν)τ(ρ)α S: κ(έν)τ(ρ)α D:

κ(έν)τ(ρ)α κ(έν)τ(ρ)α more astrologico M Tīm. suppl., cf. Catal., VIII, 3, p. 116, 3 de Timaeo cf. Kroll, Realenc., VI A, p. 1228.

20 τῷ ὡροσκόφῳ SDM: corr. Salmasius (*De annis climactericis*, p. 191) 23 προανηγ. SDM ἔσχατοι D 24 χρηματίζον DM

37. Περὶ σπορίμον τῷ διὸν Ἡλίῳ.

194

Σπόριμον Ἡλίου λέγοντας ζῷδιον ἐπὶ τῶν δεκαμηνιάων τὸ εὐώνυμον αὐτοῦ τετράγωνον, ἐφ' ὃ πορεύεται· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ δῆτος ἡ σπορὰ ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τῶν ἑπταμηνιάων τὸ διάμετρον.

5 38. Περὶ σπορέμον τῷδίον Σελήνης.

**Επί δὲ τῆς Σελήνης ἄλλοι μὲν ἄλλο λαμβάνουσιν, Ἀ ν τ ἴ ο-
χος δέ φησι δύο ἐφόδους ἔχεσθαι τῆς ἀληθείας. θέασαι, φησι,
πόστη τῆς Σελήνης γεγένηται <τις> καὶ τούτῳ τῷ ἀριθμῷ
πρόσθετες ε' καὶ ἀνθυφαίρει ἀπὸ τοῦ μηνός, ἐν ᾧ γεγένηται ἡ ἀπο-
10 κύνησις ἀνὰ κύ' καὶ, εἰς ἥν ἀν λήξῃ ὁ ἀριθμός, ἐκείνη ἥν **<ἡμέρα>**
τῆς συλλήψεως. δρα οὖν ἀναποδίσας εἰς τὸν κανόνα, ἐν ποίᾳ ζωδίῳ
ἥ Σελήνη τότε ἦν. δ' δὲ Πετόιρίς φησιν, δτι δπον ἡ Σελήνη
ἔτυχεν ἐπὶ τῆς σπορᾶς, τοῦτο τὴν ἀποκύνησιν ὠροσκοπεῖ ἡ τὸ
τούτου διάμετρον · δπον δὲ ἡ Σελήνη ἐπὶ τῆς ἀποκυνήσεως ἔτυχεν,
15 ἐκεῖνο τὴν σποράν φησιν ὠροσκοπηέναι. ἔτι τὸν ὠροσκόπον
τῆς σπορᾶς καὶ οὕτως τινὲς λαμβάνουσι · θέασαι, πόστη μοῖρα
οὕτινος δηποτοῦν ζωδίου τὴν ἀποκύνησιν ὠροσκόπησε, καὶ τὰς
ἀνενηργεύμένας πολυπλασίασον ἐπὶ τὸ τῶν ὡρῶν πλῆθος, καὶ συγ-
κεφαλαιώσας ἀποδίδουν ἀνὰ λ' ἀπὸ τοῦ ὠροσκοπηκότος ζωδίου τὴν
20 ἀποκύνησιν καὶ, δπον δ' ἀν ἐμπέσῃ ὁ ἀριθμός, ἐκεῖνο ὠροσκόπησε
τὴν τοῦ σπέρματος καταβολήν.**

39. Περὶ δωδεκατημορίου.

Τὸ δωδεκατημόριον τῆς Σελήνης διχῶς λαμβάνεται. πρῶτον μὲν τοῦ ζωδίου θεασάμενος πόσας μοίρας ἐπέχει η Σελήνη, ἀπ'

¹ ζωδίον om. S cf. Heph., II, 1, *Catal.*, VIII, 1, p. 141, 16 ; Rhetor., *Catal.*, VIII, 3, p. 116, 16 5 tit. om. S cf. Heph., II, 1, *Catal.*, VIII, 1, p. 142, 19 ; Rhetor., *Catal.*, VIII, 3, p. 116, 18 ; Bidez-Cumont, *Les Magies hellénisées*, II, p. 162 s. (Zoroastr. frg. O 15 a).

Mont, *Les Mages helléniques*, II, p. 182 ss. (noted by Cumont).
 6 de Antiocho cf. Cumont, *Mélanges Bidez*, 1933, p. 135 ss. 8 πόση
 DM ή Σελήνη SDM : corr. ex Heph. suppl. 9 ε' SM :
 ε' D : ερ' Heph. (corr. ex πε' Cumont) : an hic quoque sic scriben-
 dum? 10 ρθ' SHeph. : ιθ' DM ἀρ SD : ἐὰν M

10 χρ. Στεριν.: το έπονον σε παλαιότερη μέρη
 suppl. 12 Πεττόσιοις SDM frg. 14 a Riess 16 οὐτων DM
 18 ἀνηργεμ. SDM πολλαπλ. DM 20 ἐμπέση Rhetor.: ἐμπέσοις:
 ἐκπέση DM Hephaest. 22 Η. δ. τῆς Σελήνης S cf. Rhetor., Catal.,
 VIII, 3, p. 116, 29; Ptol., Tetrab., I, 22

ἐκείνου ἐπιμέριζε ἀνὰ βῃ̄' τοῖς ἔξης καὶ, ὅπου δὲ ἀν λήξη δ ἀριθμός,
ἐκεῖνο ἔσται τὸ δωδεκατημόριον. οἷον ἐπέχει η Σελήνη Κριοῦ
μοίρας ιγ', δώσω Κριῷ βῃ̄', Ταύρῳ βῃ̄', Διδύμοις βῃ̄', Καρκίνῳ
βῃ̄', Λέοντι βῃ̄', ἔσται οὖν τὸ δωδεκατημόριον <ἐν> Παρθένῳ,
5 οἰκῷ Ἐρμοῦ. δμοίως δὲ καὶ τοῦ Ἁλίου λαμβάνεται τὸ δωδεκα-
τημόριον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῦ ὁροσκοπον. ὅταν
γὰρ θεάσῃ, πόστη μοίρα ὁροσκοπεῖ, τὰς ἀνενηγμένας μεστ-
σεις ἀνὰ βῃ̄'. τινὲς δὲ ἄλλως λαμβάνουσι τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατη-
μόριον. ίδων πόσας τοῦ Ἁλίου ἀπέχει μοίρας, ἐκ τούτων, δσας
10 ἀν ἔχῃ τριακοντάδας, αἱρε, τὰς δὲ λοιπὰς <ἐπιμέριζε> ἀνὰ βῃ̄',
. ἀφ' οὗ ἀν ἐπέχηται η Σελήνη ζωδίου · ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ τριακοντά-
δας ἀφελεῖν αὐτὰς τὰς ἀνὰ βῃ̄', ἐπιμέριζε ταύτας. τὸν δὲ ὁρο-
σκοπον πρὸς τὸν κανόνα ἔξαριθμονένος δρᾶται δεῖ.

40. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ζῳδίων.

15 Τὰ ἀρρενικὰ ζῷα καθ' αἰρεσίν ἔστιν Ἡλίον, Διός, Κρόνου
ἔστι δὲ ἀρρενικὰ τὰ ἀπὸ Κροῦ ἐν παρ' ἐν. τὰ δὲ θηλυκὰ Σελήνης,
"Αρεως, Ἀφροδίτης · ἔστι δὲ τὰ ἀπὸ Ταύρου ἐν παρ' ἐν. Ιδίως δὲ
ἔξαιρετα τῶν μὲν θηλυκῶν Αἰγάλεως Κρόνου, Διός δὲ Ἰχθύες ·
τῶν δὲ ἀρρενικῶν Κριός "Αρεως, Ζυγός δὲ Ἀφροδίτης · Ἐρμοῦ
20 δὲ ἔξαιρετα Δίδυμοι, Παρθένος · κανταῦθα γάρ τὸ κοινὸν ἔχει.

41. Περὶ τῆς τῶν ζωδίων ἀναφορᾶς.

Τοὺς δὲ ζωδιακὸνς χρόνους πρὸς τὰς ἀναφορὰς τῶν ζωδίων λογίζονται. πᾶσα γὰρ μοῖρα ἐκάστου ζωδίου χρόνον τινὰ ἰσχύει. οὐ συνεφώνησαν δὲ ἐν τούτοις ἀλλήλοις πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν ἡρ-
25 χαῖοι ἀλλως τὰς ἀναφορὰς ἐποιήσαντο. πάντες γὰρ σχεδὸν ἐν τῷ δὶ’ Ἀλεξανδρείας κλίματι καὶ τῶν ἔγγιστα κειμένων πόλεων τὸν Κριόν ἀναφέρεσθαι ἔλεγον μοίρ. κα' μ', τὸν δὲ Ταῦρον κε' Ο', τοὺς δὲ Διδύμους κη' ς', Καρκίνον λα' μ', Λέοντα λε' Ο', Παρ- θένον λη' ς', Ζυγὸν λη' ς', Σκορπίον λε' Ο', Τοξότην λα' μ', Αἰ-

2 ἔκει DM	3 δός D	4 suppl.	5 οίκος D
7 ἀνηρεγμ. SDM	10 suppl.	13 ἐξαρτιβωμένους DM	
14 ἀρσ. D	καὶ θηλυκῶν om. S	15 ἀρσ. DM	16 ἀρσ. DM
ἀπὸ τοῦ DM	19 ἀρσ. DM	21 tit. om. S	cf. Hypsicl., <i>Anaphoricus</i> , p. xxix (ed. Manitius, 1888); Paul. Alex., B 3; Björnbo, <i>Real-enc.</i> , IX, p. 430 s. (Rome)
annis climact., p. 695)	O' scr. : θ' SDM	27 μοἱρ. ἐν χρόνοις Salmasius (<i>De-</i>	28 λε' ο' SDM
29 λε' ο' SDM			

γοκέρωτα κη' κ', 'Υδροχόον κε' Ο', 'Ιχθύας κα' μ'. Π το λ ε-
μ α ī ο σ δὲ διὰ τοῦ κατ' Ἀλεξάνδρειαν κλίματος ἀναφέρεσθαι
τὸν Κριὸν τέθεικε μοίρ. κ' νγ', τὸν δὲ Ταῦρον κδ' ιβ', τὸνς Διδύ-
μους κδ' νε', τὸν Καρκίνον λδ' λζ', τὸν Λέοντα λε', λζ', τὴν Παρ-
5 θένον λδ' μζ', τὸν Ζυγὸν λδ' λζ', τὸν Σκορπίον λε' λζ', τὸν Τοξότην
λδ' λζ', τὸν Αἰγανέρωτα κθ' νε', τὸν 'Υδροχόον κδ' ιβ', τὸνς 'Ι-
χθύας κ' νγ'. πολὺ δὴ τὸ διάφορον, ως ἄν δὲ μή τις, οὐ γινώσκων
τὴν ἐν τούτοις παραλλαγήν, ἀναγινώσκων δὲ τὰ τῶν παλαιῶν
ἀναφορικὰ οἰεται δύνασθαι τοὺς αὐτοὺς χρόνους μερίζειν ταῖς
10 Π το λ ε μ α ī ο ν ἐφόδοις, ἀμάρτοι. δλως γὰρ δύο ταῦτα ἀναγ-
καιότατα δύτα εἰς τὴν εὑρεσιν τῶν τῆς ζωῆς χρόνων, ἡτε τῶν
δρίων τοῖς ε' πλανωμένοις διανέμησις ἡτε τῶν ἀναφορικῶν χρόνων
τῶν ζωδίων, διαπεφώνηται παρά τε τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς νεω-
τέροις. καὶ γὰρ 'Α π ο λ λ ι ν ἀ ρ ι ο σ ἐν τῇ τῶν δρίων διατάξει
15 διαφωνεῖ πρὸς Π το λ ε μ α ī ο ν καὶ ἀμφότεροι πρὸς Θρά-
σιν λλον τοῦν καὶ Π ε τό σιριν καὶ τοὺς ἄλλους τῶν πρεσβυ-
τέρων. καὶ περὶ τὰς ἀναφορὰς δὲ τῶν ζωδίων ἐστὶν ἐν αὐτοῖς δια-
φωνία, ἥν δοκοῦσιν οἱ νεώτεροι ἡκριβωκέναι διὰ τῶν γραμ-
μικῶν ἐφόδων. δμως μέντοι αἱ ἐπαγγελίαι ἀπὸ τῶν ἀναφορικῶν
20 εἰς τὰς τῶν χρόνων εὑρέσεις τοῖς παλαιοῖς γινόμεναι κατὰ τὰς
οἰκείας διατάξεις τῶν ἀναφορῶν ἀκριβοῦσθαι ἐδόκει ἐν τῇ τῶν
χρόνων εὑρέσει, ως οὐ μόνον ἔτη πλατικῶς οὐδὲ μῆνας ἀποφα-
νεσθαι ἐπαγγέλλεσθαι, ἀλλὰ καὶ ημέρας καὶ ὥρας καίτερο μερί-
ζοντες τὰ ἔτη ἀπὸ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀναφορικῶν χρόνων καὶ τοὺς
25 ἀναιρέτας ἥ ἀφέτας κανονίζοντες ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀπονεμη-
θέντων δρίων τοῖς πλανωμένοις. δεῖ τοὺν μὴ συγχεῖσθαι μηδὲ
τὰ παρ' ἄλλων εἰς ἄλλον μεταφέροντα ἔξαμαρτάνειν τὴν ἐφόδον
τὴν περὶ τῶν ζωτικῶν χρόνων τοῦ Πτολεμαίου ἐκ τῶν Πτολε-
μαίων ἀρεσκόντων περὶ τῶν ἀναφορικῶν καὶ τῶν δρίων ἀνιχνεύειν,
30 οἵς ἐχρῆτο καὶ αὐτὸς δρίοις, καὶ τὰ ἄλλα δμοίως μετιέναι, ἐπεὶ

1 κε' ο' S : κη' ο' DM	1-2 Πτ. δέ φησι SDM	Synt. math.,	
II, 8 (p. 138 Hbg.)	4 λδ' λζ' D : λδ' μζ' SM	4-5 τὴν	
Παρθ. - Ζυγ. λδ' μζ' om. S (lac.)	4 τὴν om. M	6 λδ' λζ'	
D : λδ' μζ' SM	7 μῆτις SDM : distinxit Rome	10 ἀμάρ-	
τη' S	11 ητε γὰρ SDM	13 καὶ διαπεφ. SDM	τη' S
E. Honigmann, Die sieben Klimata..., 1929, p. 42		14 cf.	
132, 1.	16 πεττόσ. SDM	frg. 3-4 Riess	'Απολι-
DM	18-19 γραμμικῶν D : γραμμικῶν M	τοὺς om.	νάριος SDM de Apollinario cf. Val., p. 250, 24; Catal., VIII, 2, p.
26 μὴ S : πρὸς τὸ μὴ DM	22 πλατικῶν S : πλα-		13 λαχεῖν DM
DM	τυκῶν DM		11 δὴ DM : διὰ S
-φέροντες DM fors. recte	27 ἄλλων S : ἄλλήλων		18 μοίρας] χρόνους Salmasius
	DM		19 ἐλεγον Salmasius

καὶ ἀ προείπομεν ώς χρήσιμα εἰς τὴν τούτων ἀνάγνωσιν. εἰληπται
μὲν ἦτορ ἐκ τῶν παρὰ Χαλδαῖοις εἰρημένων, δταν δὲ τὴν
λέξιν τοῦ Πτολεμαίου ἔξετάζωμεν, πειρασθεία καὶ αὐτὰ ταῦτα
δοκιμάζειν, εἰ κατὰ γνώμην ἔχει τοῦ Πτολεμαίου. ἔξηγησόμεθα
5 τούτην, δτίποτε βούλεται αὐτοῖς τὸ ἐκ τῶν ἀναφορικῶν τὰ ἔτη
πειρᾶσθαι τὰ βιώσιμα ἀνευρόσκειν τῶν γεννωμένων. τῆς γὰρ
ώροσκοπούσης μοίρας οὐκ ἀλλαχθεν μάλιστα ενδισκομένης
ἥ ἐκ τῶν ἀναφορικῶν χρόνων, τῆς δὲ ζωῆς ἐκάστου δοκούσης αὐ-
τοῖς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ὠροσκόπον σημείου ἐνδίδοσθαι, εἰκότως
10 οὖν καὶ τὰ τοῦ σύμπαντος βίου χρονικὰ μεγέθη ἀπὸ τῶν τῶν ζω-
δίων ἀναφορῶν λαμβάνειν ἔκριναν· οὐ γὰρ δὴ πρὸς καιριμῶν
ώρῶν λῆψιν ἀρμόζειν μόνον τὴν ἀπὸ τούτων μέθοδον, ἀλλὰ καὶ
πρὸς ἐνιαυσίους χρόνους ἐνεῖναι ἀκριβῶς λαβεῖν τὴν
15 ἀπονέμησιν. ὑποστήσαντες γὰρ τὸ ζώδιον λ' μοίρῶν ἐκαστον ὑπ-
άρχον είναι λ' ἐτῶν, ώς τὰς τξ' μοίρας τοῦ κύκλου ἔχειν χρόνους
τξ', ὥστε τὴν μίαν μοίραν είναι ἐνιαυτόν. ἔχρήσαντο δὲ τοῖς χρό-
νοις κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῶν ζωδίων, ὥστε τοῦ Κριοῦ ἀναφερομένουν
20 αὐτοῖς κατὰ τὸ δι' Ἀλεξανδρείας κλίμα μοίρας κα' μ' ἀναφέρεσθαι
λέγειν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀναφορὰν ἔτεσιν κα' καὶ μησὶν η'.
διελόντες οὖν τοὺς κα' ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας η' εἰς μοίρας λ' τοῦ
ζωδίου εἴδοντες ἐκάστη μοίρᾳ ἐπιβάλλοντας μῆνας η' ήμέρας κ'.
ἐπεὶ δὲ δὲ οἱ Ταῦρος αὐτοῖς κατὰ τὸ αὐτὸν κλίμα ἀναφέρεται χρόνοις
τὴν ἐτῶν κε', διαιρεθέντων τῶν κε' ἐτῶν εἰς τὰς λ'
25 μοίρας τοῦ Ταύρου ἐπιβάλλοντας ἐκάστη μοίρᾳ μῆνες ι'. εἰ μὲν
οὖν αὐτοῖς σύμφωνος καὶ δὲ Π το λ ε μ α ī ο σ τὰ τῶν ἀναφορῶν
πεπραγμάτευτο, ἐνηῆν ἔτοίμως παρ' ἐκείνων λαβόντας τὰς
διαιρέσεις τῶν χρονικῶν μεγεθῶν εἰς ἐκάστην μοίραν ζωδίων
30 ἀπηλλάχθαι. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς παρηλλαγμένας τὰς ἀναφορὰς ὑπέ-
δειξεν είναι, η ἐκείνοις φήθησαν, αὐτὸν δεῖ διελεῖν κατὰ ἀναλο-

4 δοκιμάζειν DM : ἔξετάζειν S	ἔξηγησόμεθα DM
5 ἀτίποτε DM	6 τῶν S : ἐπὶ τῶν DM
DM	7 ἄλλοθεν
8 καὶ τῆς ζωῆς δὲ SDM	10-11 ἀ. τ. τ. ζ. ἀν. scr. : τῆς
ζωῆς ἀπὸ τῶν ἀναφ. SDM	11 δὴ DM : διὰ S
16 είναι μοίραν DM	13 λαχεῖν DM
18 μοίρας] χρόνους Salmasius	cf. Heph., Catal., VIII, 2, p. 65, 14 ss.
κη' M	19 ἐλεγον Salmasius
20 τὸν κα' ἐνιαυτὸν SDM : corr. Salmasius	ζωδίων scr. ;
26 αν λαβόντα?	27 τὰς αντε εἰς SDM : del.
πραγμάτων SDM	28 ἐπεὶ DM
	29 δὴ DM

τοῦ ὀροσκόπου τέμνειν εἰς τρία καὶ τὸ τρίτον ἀπονεῖμαι τῷ ὀροσκόπῳ καὶ τῆς ποσότητος ταύτης τὰς εἱ̄μοίρας λαβεῖν προαναφερομένας, τὰς δὲ λοιπὰς ἐπομένας ἔχειν, καὶ ὀμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τεταρτημορίων ποιεῖν. εἰ δέ τις λέγει τῆς ἐκάστω τόπῳ 5 ἀνηκόσης ποσότητος τῶν μοιρῶν τὸ ζ' δεῖν προανενηρέχθαι, οὐκ ὅρθῶς οἰεται. ἔστω γάρ εἰ τύχοι τὸ μεταξὺ τοῦ μεσονυρανήματος καὶ τοῦ ὀροσκόπου μοιρῶν οβ', τὸ δὲ ἑξῆς τεταρτημόριον δηλονότι οῃ'. ἔσται οὖν τὰ μὲν ζ' ἀπὸ κδ' τὰ δὲ ζ' ἀπὸ λζ' μοιρῶν. αἱ τοίνυν πρὸ τοῦ μεσονυρανήματος μοῖραι δὲ ἔσονται, εἴκοσι δὲ ἑξῆς καὶ ἕτη 10 τοῦ ια' καὶ ιβ', μη', καὶ παραλείψονται πρὸ τοῦ ὀροσκόπου μόναι δ'. ησαν γὰρ αἱ πᾶσαι οβ', ὁν ξη', λοιπαὶ δ', δις ξεῖ δὲ ὀροσκόπος. δέον κατὰ τὴν μέθοδον σχεῖν ζ'. τῶν γὰρ λζ' τὸ ἔκτον ζ'. ἀδύνατος οὖν ἡ τοιαύτη μέθοδος, ἀλλ' οὐδὲ ταῖς ἀναφοραῖς οἰόν τε χρῆσθαι ὥστε ἀπονέμειν ἐκάστω τόπῳ λ'. τῆς γὰρ ζ' μοίρας τῶν Ἰχθύων 15 ἀνατελλούσης ἐν τῷ εἱ̄η ζ' κλίματι μέχρι τοῦ ὑπὸ γῆν μεσονυρανήματος αἱ ἀναφοραὶ μόνις εἰσὶν ξ', καὶ οὕτως οὐχ ἔξομέν τι δοῦναι τῷ τρίτῳ τόπῳ. ὥστε οὐδὲ τοῦτο δυνατόν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ λ' μοίρας ἐκάστω νέμειν δυνατόν. πάλιν γὰρ Ὅδοροχόου ἀνατελλούτος καὶ Τοξότου μεσονυρανῶντος μεταξὺ εὐρίσκονται μοῖραι ο', εἶδει δὲ 20 ζ', εἰπερ ἐκαστον ἔξει μοίρας λ'. ἐξ ἀνάγκης οὖν περιλείπεται τὸ ε' μοίρας προαναφέρεσθαι τοῦ ὀροσκοποῦντος κέντρον, τὴν δὲ ἐποφειλομένην λοιπὴν ποσότητα ἐπεσθαι τὴν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ τεταρτημόριον μερισμοῦ.

44. Περὶ τοῦ ποῖον μέλος τοῦ σώματος
25 ἐκαστον τῶν ζφδίων κεκλήρωται.

*Ετι δὲ τῶν ζφδίων ἐκαστόν τι κεκλήρωται τῶν τοῦ σώματος μελῶν, ἀ προειδέναι χρή, δταν περὶ σίνους λέγωσι. Κριός κεφαλήν, Ταῦρος τένοντα καὶ τράχηλον, Δίδυμοι ὅμους καὶ βραχίονα, Καρκίνος στῆθος καὶ πλευράς, Λέων τὸ διάφραγμα καὶ τὸν στό-
30 μαχον καὶ τὴν γαστέρα, Παρθένος ὑποχόνδρια καὶ λαγόνας, Ζυγός

1 τὸ τρίτον S : τοῦτο DM 2 λαχεῖν DM 5 δεῖν om. DM
προανηρέχθαι SDM 6 τύχη DM 8 ζ' SM : γ'
(utrumque) D μοιρῶν om. DM 10 πρὸς M 14 Ἰχθύων
S : ἀστέρων DM 21 ὀροσκόπου DM 24 - 219, 21 (cc.
44-45) Περὶ τοῦ - γνναικῶν om. S cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p.
113, 8 ; Sext. Empir., Adv. math., V, 21 ; Bouché-Leclercq, p. 319 s. ;
Boll, Sphaera, p. 479 s. ; Cumont, Revue archéol., 1916, I, p. 1 ss. ;
supra, p. 166 s. 27 μέλος DM : corr. Cumont λέγοντι DM

198

νεφροὺς καὶ γλουτούς, Σκορπίος αἰδοῖα καὶ τοὺς κρυπτοὺς καὶ γονίμους τόπους, Τοξότης γόνατα, κατὰ δὲ ἐνίοντας καὶ βονθῶνα καὶ ἀγκώνων καμπάς, Αἰγάλεως ὀσφὺν καὶ λιχία, Ὅδοροχός κνήμας καὶ σφυρά, Ἰχθύες πόδας.

5 45. Ποίων ἐκαστος τῶν ἀστέρων κυριεύει μερῶν.

Κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τοὺς ἀστέρας κεκληρώσθαι φασι τῶν μὲν ἐντὸς Κρόνος τὴν φλεγματώδη ὑγρότητα καὶ βρόγχον καὶ λόσιν ἐντέρων. Ζεὺς δὲ ἡπαρ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εὐτροφίαν καὶ τὰ ὑπὸ 10 τὸν στόμαχον νεῦρα. Ἀρης δὲ αἷμα καὶ νεφροὺς καὶ τοὺς σπερματικοὺς πόρους. Ἀφροδίτη δὲ πνεύμονα καὶ χολήν. Ἐρμῆς δὲ ἀκοήν καὶ ἀρτηρίαν καὶ γλῶσσαν. Ἡλιος δὲ καρδίαν καὶ πνευματικὴν θέσιν, τοντέστιν αἰσθητικὴν κίνησιν, καὶ δρασιν ἐπ' ἀνδρὸς μὲν τὴν δεξιάν, ἐπὶ δὲ θηλείας τὴν εὐώνυμον. Σελήνη δὲ κοινῶς 15 μὲν δλον τὸ σῶμα, ἰδίως δὲ σπλῆνα καὶ μήνιγγας καὶ μυελὸν καὶ δρασιν ἀνδράσι μὲν εὐώνυμον, γνναικῶν δὲ δεξιάν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς Κρόνος μὲν ἄρχει χρονίων πραγμάτων, ὑγρότητός τε καὶ ψύξεως καὶ παλαιῶν ἔργων καὶ ἀποθησαυρισμῶν, θεμελίων τε καὶ ἔγγείων, ἀρχαίων τε καὶ πρεσβυτέρων καὶ ἀσπέρμων καὶ ἀτέκνων προσώπων,

1 νεφροὺς om. D (lac.)

2 βονθῶνa Cumont : -ας DM
5 cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 113, 10 ; Cumont, Mélanges Bidez,

1933, p. 155 s. Περὶ ποίον ἐκ τ. ἀ. κ. τῶν μ. τοῦ σώματος

cod. Baroccianus 94, f. 111v (= B) ποίων codd. rec. : ποῖος

DM 7 Κατὰ - φασι om. B τῶν B : τὸν DM 8 ἐντὸς]

τοῦ ἀνθρώπου add. B βρόγχον B : βρόχον DM 8-9 κύ-

στιν, ἐντερα coni. Cumont 9 τῶν ἐντ. B δ Z. τὸ η. κυ-

ριεύει κ. τ. π. αὐτῶν εὐτροφίαν B τὰ MB : τὸ D 10 post

στόμ.] καὶ add. DM ὁ Α. (δὲ om.) B (et sic deinceps)

10-11 τὸν σπερματικὸν πόρον B 11 σπόρους D η Λ. κυριεύει

πνεύμονας B 12 κ. ἀρτ. om. B τὴν καρδ. B 13 θέσιν

B : om. DM δρ.] καὶ add. B 13-14 ἀνδρῶν ... θηλώνων B

15 σῶμα] κυριεύει add. B μυελὸν B 16 καὶ ἐπὶ

μὲν ἀνδρῶν τὴν εὐ., ἐπὶ δὲ γνναικῶν τὴν δ. B ἐπὶ δὲ κτλ. : cf.

Catal., XI, 2, p.109 (= H); Rhetor., Catal., VIII, 3, p.111, 5 ; Cumont,

l. c., p. 149 ss. Περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος B : Τὰ ἐκτὸς H

ἐπὶ DMB : ἐκ H τῶν DMH : τὰ B 17 δ Kρ. B

καὶ υ. κ. ψ. B 18 παλαιῶν BRhet. (Wolf i. m.) : πασῶν

DM : κακῶν H 18 ἔγγείων H 19 ἀσπέρμων HB : σπερ-

μάτων DM

πλεόντων, τελειώτητος καὶ βαθείας πονηρίας καὶ ἐνδομυχίας καὶ συκοφαντίας καὶ βασκανίας καὶ φθόνου καὶ μόχθου καὶ βλοσφότητος καὶ εἰργμῶν καὶ κομοτροφίας καὶ βδελυρίας καὶ πάσης στυγνότητος καὶ βασάνων δέξεων. ἐν μὲν ίδίοις τόποις χρηματίσιας καὶ λαμπήναις καὶ καλῶς σχηματισθεὶς πρὸς τὴν γένεσιν ὀφελεῖ ἀπ' ἀλλοτρίας βλάβης τὰς αὐξήσεις προσάγων, κακῶς δὲ σχηματισθεὶς μόχθους καὶ συμφορὰς ἐπάγει· καλεῖται δὲ Φαίνων. ὁ δὲ τοῦ Διὸς ἀργεῖται μεγαλοπρεπείας, δόξης, σεμνότητος, ἀπολαύσεως τε καὶ εὐτροφίας, ἀρχῆς τε καὶ τιμῆς, εὐτεκνίας τε 10 καὶ τῆς παρ' ἡγεμόσι καὶ δόχλοις ἀποδοχῆς· καλεῖται δὲ Φαέθων.

ὁ δὲ τοῦ Ἀρεως διάπνυρός τε ἔστι καὶ αἴματώδης, καντηρίῳ τε προσόμοιος ὁν ἀφηγεῖται τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοτάτου αἷματος, ὃς εἰρηται, καὶ σπερματικῆς δόμης καὶ συλλημμάτων γνναικείων, ἐνεργείας τε καὶ κινδύνων καὶ θυμοῦ καὶ δργῆς καὶ θράσους καὶ 199 15 βίας καὶ παραβόλων πραγμάτων καὶ παθῶν δέξεων, στρατείας τε καὶ πολέμου καὶ σιδήρου χρήσεως καὶ τραυμάτων καὶ πάντων τῶν μετ' ὀκνήτητος καὶ ἐκπλήξεως γννομένων· καλεῖται δὲ Πυρόεις. ὁ δὲ Ἡλίος πνεύματος ἀρχεὶ καὶ τῆς ἐν ἡμῖν αἰσθητικῆς ψυχῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως καὶ πατρικοῦ ἥ ἡγεμονικοῦ 20 προσώπου. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης παρακείμενος μὲν τῷ Ἡλίῳ, μέγεθός τε ἔχων καὶ φωτιζόμενος ὑπ' αὐτοῦ τῇ λαμπήδονι, ἐπεὶ δὲ μὲν αἴθαλος, ἀτε καιομένου πυρός, ὑπὲρ τὸ ὑποκείμενον ταύτης

1 πλ. om. B τελειώτητος HB : τελειώτητας DM
ἐνδονυχίας H : ἐνδομολχὸν B 2 x. συν. κ. β. om. B φόνον B
2-3 βλοσσυρ. DMH 3 κακοτροφίας H κομ.] cf. Cumont,
L'Égypte des astrologues p. 150, 3 βδελλυρ. DMH
3-4 βδ. κ. π. om. B 4 δέξεων Cumont (cf. p. 218, 15) : ἐξ ὧν
DMH : om. B τοῖς i. τ. B 5 κ. λαμπ. κ. καλ. B (Cumont) :
κ. καλ. κ. λαμπ. DMH 7 ἐπάγει HB : ἐπάγων DM 7 s. de
planetarum nominibus cf. Cumont, *L'Antiquité Classique*, IV, 1935,
p. 5 ss.; *Les Mages hellénisés*, I, p. 136 ss. 8 ὁ δὲ Ζεὺς ἀφηγεῖται B
ἡγεῖται DMH μ. καὶ δ. H 9 ἀρχήν ... τιμήν B
10 ἀπὸ δόξης H 11 ὁ δὲ Ἀ. B 12 ἀφηγ. B (Cumont) :
γὰρ add. DMH 12-13 ὡς εἰδ. p. 217, 10 13 συλλημμάτων
Cumont : συλλημμῶν DMB : συλλημμῶν H : συλλήψεων Wolf i. m.
γνν. συλλ. HB 14 ἐν. τε om. H θερμοῦ B 15 καὶ
ante παραβόλων om. HB 16 καὶ ante πολ. om. B 17 γννομένων HB : γεννομένων DM 18 πυρρόεις D ὁ δὲ Ἡ. HB :
ὅ "Ἡ. δὲ DM 19 ψυχῆς om. B (fortasse recte) κιν. πνευμ. H
ἢ DMH : καὶ B 20 τ. Ἀ. post Ἡ. B 22 δὲ DMH ;
ὅτε B αἰθ. post πυρός H ἐπὶ τὸ ὑπερκείμενον B

πλάτος <λάμπει>, εὐειδέστατος καὶ λαμπρὸς ὁρᾶται· δθεν διὰ μὲν ἱλαρότητα τοῦ φωτὸς ἀρχεὶ εὐμορφίας, εὐπρεπείας, καθαριότητος, λαμπηδόνος θίου, εὐκοσμίας, στεφανηφορίας, ἵερατελας, χρυσοφορίας, τρυφερότητος· διὰ δὲ τὸ συμπαρεῖναι καὶ αὐτὸν 5 τῷ ψυχικῷ τοῦ κόσμου στοιχείῳ καὶ συμπαθείᾳ ἀπ' αὐτοῦ λαμβάνειν αὐγῆς, ἀρχεὶ φιλοστοργίας, ἔρωτος, ὀρέξεως, γάμου, θρησκείας, εὐμόνστας καὶ τῶν κοσμικῶν ἀρχῶν καὶ θεατρικῶν, τῶν τε συνοίκων καὶ θηλυκῶν προσώπων, μητρός, ἀδελφῆς καὶ θυγατρός· καλεῖται δὲ Φωσφόρος. ὁ δὲ τοῦ Ἐρμοῦ συναπτόμενος τῷ Ἡλίῳ 10 παλμώδης μὲν φαίνεται καὶ σπανιώτερον ὁρᾶται· ἀσσον δὲ ἀεὶ τῆς τοῦ Ἡλίου προσανγής τεταγμένος καὶ πλειστάκις ἀνατέλλων καὶ δύνων ὑπὸ τὰς αὐγὰς ἀρχεὶ γε, οἷα δὴ τῷ ἡγεμονικῷ παρακείμενος, ψυχικῆς κινήσεως ἀρχοντι στοιχείῳ, φρονήσεως καὶ λόγου καὶ ἐπιστήμης, καὶ δσα λόγῳ διοικεῖται, παιδείας, ἐμπορίας, 15 πραγματείας, φιλίας, κοινωνίας, συναλλάγματος, ἑταιρείας, ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ γεωτέρων προσώπων, τέκνων τε καὶ θρεμμάτων· καλεῖται δὲ Στήλων. ἡ δὲ Σελήνη περιγειοτάτη ὑπάρχουσα καὶ τὰς πάντων ἀπορροίας δεχομένη τῷ ἐαυτῆς μεγέθει καὶ διακονοῦσα πρὸς τὴν <γῆν> ὑποκειμένην, ἀρχεὶ τοῦ παντὸς ἡμῶν 20 σώματος καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ὕγείας καὶ καταστάσεως καὶ μητρός καὶ ἡγεμονικῶν γνναικῶν.

46. Περὶ ὡν ἴματισμῶν καὶ βαφῆς κυριεύοντος τὴν ἡ χροιαῖς.

Ο Κρόνος βαφῆς καστοριζούσης κυριεύει· δ Ζεὺς γαλαϊζούσης

1 suppl. Cumont λαμπρὸς B : καλὸς DMH 2-3 καθαριότητος BRhet. (Cumont) : καθαρότητος DMH 3-4 i. χ. om. B 4 αὐτῷ B
5 ψυχικῷ B 6 αὐγῆς B : αὐγάς DMH 7 τῶν¹ om. B. ἀρχῶν DMH : τεχνῶν B 8 μητρός om. B 9 συναπτόμενος BRhet. (Cumont) : συνεπόμενος DMH 10 μὲν DMH : δὲ B σπανιώτερον B (Cumont) : ἐπανιώτερος DM : σπανιώτερος H ἀσσον DMH : ἐνī B
11 προσανγής HB : πρὸς αὐτοῦ DM 12 γε Cumont : γὰρ DMHB 12-13 τῷ ἡγεμονικὸν παρακείμενον ... στοιχεῖον B
14 ἐμπορείας MHB 15 πράγματος B ἐτερείας H
16 δὲ om. B θρόνος] θελγυμάτων B 17 ss. cf. p. 217, 14 ss.
προσγειοτάτη οδσα B 18 ἐαυτῆς DMH : ταύτης B
19 suppl. Cumont 20 αὐτῷ B 21 deficit B 22 reddit S
Ἐχοντι δὲ οὗτοι καὶ τοιαύτας βαφάς H : om. S cf. Boll, *Antike Beobachtungen farbiger Sterne, Abh. Akad. Münch.* XXX, 1918, p. 20 ss.; 156. 23 ἡ M : καὶ D 24 καστ.] ἡ μολιθότης add. H
24 κυριεύει om. DMH καλλαιζούσης Salmasius (cf. Stephanus, s.v., κάλαις) γαλ.] ἥγουν πρασύνης add. H

καὶ ἐπὶ τὸ λευκὸν δέποντος μικρόν· δὲ Ἀρης πυρίνης, φλογίνης ἀληθινῆς· δὲ Ἡλιος χρυσοκιτρίνης· ἡ Ἀφροδίτη λευκῆς χροιᾶς· δὲ Ἐρμῆς κνανῆς· ἡ Σελήνη πρασίνης.

47. Περὶ τῶν λευκῶν παρατελλόντων αὐτοῖς καὶ προσώπων.

Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου εἰς ιβ' τμήματα τετμημένου, τοντέστιν εἰς ιβ' ζῷδια, ἔτερα τμήματα λευκά μόνον ὑπέθεντο οἱ παλαιοὶ, οὐστινας ἐκάλεσαν δεκανούς, καὶ τούτους κατεμέρισαν κατὰ ζῷδιον δέκα μοιρῶν ἀρχειν, διὸ καὶ δεκανοὶ καλοῦνται. ὑπόκεινται δὲ τούτοις 10 τοῖς δεκαοῖς οἱ προειρημένοι ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ παρατελλοντες, ἔχονται δὲ καὶ πρόσωπα τῶν ζ' ἀστέρων, ἀτινα συμπάθειαν 200 ἔχονται πρὸς τοὺς ἐπικειμένους αὐτοῖς ἀστέρας. οἷον ὑπόθου τὸν Ἡλιον εἶναι Κριοῦ μοίραις ι' δεκανῷ πρώτῳ, προσώπῳ Ἀρεως· ἐπεὶ οὖν εἰρήκαμεν τὸν Ἡλιον σημαίνειν τὰ ψυχικά, ενδῆσεις τὴν 15 ψυχὴν τοῦ τοιούτου ἐπανδρον, θυμικήν, πολεμοχαρῆ, φίλοπλον καὶ τὰ δμοια. ὑπόθου δὲ πάλιν εἶναι τὸν Ἡλιον Κριοῦ μοίραις κ' δεκανῷ δευτέρῳ, προσώπῳ Ἡλίου, σημαίνει τὸν τοιούτον εἶναι λαμπρὸν τὴν ψυχὴν καὶ φιλόδοξον καὶ φιλότιμον καὶ οὐκέτι πολεμοχαρῆ. ὑπόθου δὲ πάλιν εἶναι τὸν Ἡλιον Κριοῦ μοίραις λ' δεκανῷ 20 γ', προσώπῳ Ἀφροδίτης, σημαίνει δὲ τὸν τοιούτον εἶναι θηλυκό-

- 1 καὶ om. DMH 2 ἀληθινῆς om. H Venus hoc loco H :
inter Saturnum et Iovem SDM 3 ἡ Ἀφροδίτη DMH : δὲ Ἐρμῆς S
3 δὲ E. n. H : om. SDM πρασίνης H : πρασίνου SDM
deficit H 4 incipit L tit. om. S cf. Gundel,
Dekane u. Dekansternbilder, Stud. Bibl. Warburg, XX, 1936, p. 248 ss.
5 καὶ I.M : om. D (cf. Salmasius, De annis climactericis, p. 554)
6 τμήματα LS : ζῷδια DM 7 ἔτερα LSM : ταῦτα δὲ εἰς D
8 κατεμ. LS : ἐμέρ. DM 9 μοίρας LD δεκανὸς καλεῖται LDM
δὲ LS : om. DM 10 προειρ.] haec nunc desunt προειρ.
LS : εἰρ. DM 12 προειρημένους η̄ ἐπικειμένους L
13 μοίρας δεκανοῦ α' πρόσωπον L 14 εἰρ.] c. 45
15 τ. τ. ψ. L φίλοπλον LS : φιλότιμον DM 16 τ. "H. LS :
om. DM τοῦ Κριοῦ DM μοίρας L εἶναι om. L
17 - 18 λ. εἰν. DM 18 τῇ ψυχῇ L φιλότ. κ.
φιλόδ. DM οὐκέτι LS : οὗτοι DM 18-19 πολεμοχαρεῖς D
19 δὲ π. εἰν om. L τ., "H. εἰν. DM μοίρας L
20 εἶναι om. L

ψυχον, θηλύμορφον, ἔπαισχον, λάγνον καὶ τὰ δμοια. δρα πῶς ἐν ἐνὶ ζῳδίῳ τρεῖς διαφοραὶ περὶ τὰ ψυχικὰ μόνον ὑπεδελχθησαν. ἔγκεινται δὲ καὶ τῶν δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς καὶ τῶν προσώπων τὰ ἀποτελέσματα παρὰ Τεύκρον τοῦ Βαθύλωνίου.

48. Περὶ <τῶν> τῶν ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων καὶ τῶν παρανατελλόντων δυνάμεων.

Ο τύπος τῶν ζῳδίων καὶ τῶν παρανατελλόντων ἀπὸ τῆς τῶν 10 ἀστέρων συνθέσεως συνέστηκεν. ἔχουσιν οὖν ἐν ἑαυτοῖς λαμπροὺς ἀστέρας καὶ ἀμυδροὺς καὶ στυγνοτέρους. τούτους τηρήσαντες οἱ παλαιοὶ εἰπον τοὺς μὲν λαμπροτάτους αὐτῶν μεγέθους πρώτου, τοὺς δὲ ἀμυδροτέρους μεγέθους δευτέρου, τοὺς δὲ στυγνοτέρους μεγέθους τρίτου καὶ ἔξης ἀκολούθως εὐρον αὐτοὺς ἔως 15 τοῦ ἕκτου μεγέθους καὶ τῆς τῶν πλανητῶν κράσεως κεκοινωνηκότας, καθὰ προειρήκαμεν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ τετυχηκότας, τοὺς δὲ βιορειοτέρους τοῦ ζῳδιακοῦ, τοὺς δὲ νοτιωτέρους. τηρήσαντες οὖν τοὺς λαμπροτέρους αὐτῶν ἀστέρας εὐρον λαμπρούς λ' τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μεγέθους 20 τετυχηκότας. ἐπὰν οὖν οὗτοι εὑρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου ισομοίρως η̄ ἐπὶ τοῦ μεσονυχανήματος η̄ τὸν Ἡλιον η̄ τὴν Σελήνην σχηματίζοντες η̄ μετά τινος ἀστέρος, ἀλλοιοῦσι τὴν γένεσιν κατὰ τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς κρᾶσιν, οἷον εἰ μὲν κράσεως ἔστιν ἀγαθοποιοῦ, ἀγαθώτερα δύτα τὰ τῆς τύχης, εἰ δὲ κακοποιοῦ, χείρω.

6-8 tit. om. S 6 suppl. Boll 9 Ο τύπος δ L

12 cf. Catal., V, 1, p. 212 ss.; Boll, Realencycl., VI, p. 2419;
Antike Beobachtungen farbiger Sterne, l.c., p. 71 ss. αὐτ. εἶναι
μεγ. L 14 εῦρ. αὐτ. post μεγ. L 16 προειρ.] haec non
nisi breviter attingit, p. 195, 6 ss. 18 ἀστέρας om. S

19 τοῦ δευτ. LS : δευτ. DM μεγέθους L : om. SDM

20 ἐπὶ τῷ ὠροσκόπῳ L 21 ἐπὶ τῷ μεσονυχανήματi L

22 σχημ. om. L 24 ἀγαθώτερα LDM : -ον S τύχης
Cumont : ψυχῆς LSDM χείρον L post χ.] εὐρήσεις δὲ
τὰ ἀποτελέσματα ἐν τοῖς ἔξης add. L

49. Περὶ τῶν δρίων κατ' Αἰγυπτίους καὶ
Πτολεμαῖον καὶ λαμπρῶν καὶ σκιαρῶν μοι-
ρῶν.

Πάλιν οἱ παλαιοὶ εἰς ἡμίσεις χώρας ἢ τόπους τέμνοντες
5 ἔκαστον ζῷδιον ἀνόμασαν δριὰ οὐ κατὰ τὰς μοίρας, ὡς ἐπὶ²⁰¹
τῶν δεκανῶν εἰρήκαμεν, ἀλλὰ διαφόρως κατὰ ἄλλην αἰτίαν, ἥ-
τινα ὑπέθεντο ἐν ταῖς τῶν ἀστέρων τελείαις περιόδοις. περιόδους
δὲ λέγω ἀστινας ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εὐρήσεις· αὐταὶ δὲ αἱ μοίραι
τῶν δρίων αἱ κατὰ ζῷδιον κείμεναι. τινὲς μὲν αὐτῶν εὐρίσκονται
10 Διός, ἀλλαι δὲ Ἀφροδίτης, ἀλλαι δὲ Κρόνου καὶ ἀλλαι τῶν λοιπῶν
πλανήτων. δταν οὖν τις τῶν ἀστέρων εὑρεθῆ ἐν οἷς ἀγαθοποιοῦ
καὶ ἐν δρίοις ἀγαθοποιοῦ λόγον ἔχων πρὸς τὴν γένεσιν, ἀγαθο-
ποιεῖ τὴν τύχην· ἐὰν δὲ εὑρεθῆ ἐν οἷς μὲν ἀγαθοποιοῦ, δρίοις δὲ
κακοποιοῦ, ἐλαττοῖ τὸ ἀγαθὸν τῆς τύχης· εἰ δὲ τύχοι <ἐν> οἷς
15 κακοποιοῦ καὶ δρίοις κακοποιοῦ, κακοῖ καὶ ἀμαρροῖ τὴν τύχην.
ἡ οὖν τῶν δρίων ἐνέργεια ἐναλλοιοῖ τὴν τῶν ἀστέρων ἀποτε-
λεσματογραφίαν, καθὰ εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν δε-
κανῶν. ὁ οὖν Πτολεμαῖος ἐν τισιν δρίοις οὐ συνήνεσε τοῖς
Αἰγυπτίοις. διὸ ἡγαγκάσθην καὶ τούτων ὑπόμνησιν ποιή-
20 σασθαι. συμβάλλονται δὲ τὰ δριὰ αὐτῶν ἐν τοῖς αὐτῶν ἀποτελέ-
σμασι μόνοις. αἱ δὲ λαμπραὶ καὶ σκιαραὶ καὶ ἀμυνδραὶ μοίραι οὐ
μικρὰν ἔχουσι τὴν ἐνέργειαν, εἰπερ οἱ ἀστέρες ἐν ταῖς λαμπραῖς
μοίραις εὐρέθησαν τετυχηκότες. διὸ καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐμπροσθεν
ἡγαγκάσθην καθυποτάξαι.

1 duo capitula (4-21 ; 21-24) in unum contracta videntur
tit. om. S cf. Rhetor. Catal., VIII, 3, p. 105, 38 ; Ptol., Tetrab.,
I, 21 ; Bouché-Leclercq, p. 207 ss. 4 ἡμισυν L 6 εἰρ.] c. 47
κατὰ τὴν ἄλλην L 8 ἐμπρ.] haec nunc desunt αὐταὶ²⁰¹
SDM : μετὰ δὲ τῶν δρίων αὐταὶ L 9 δρίων ζῳδίων S
10 ἀλλ. δὲ Κρ. S : καὶ ἀλλ. Κρ. DM : ἀλλ. Κρ. L 10-11 καὶ - πλα-
νήτων om. L 10 καὶ om. S 11 τι L : τινὲς S ἐν om. L
12-13 καὶ - ἀγαθοποιοῦ LS : om. DM ἐν om. L πρὸς S : καὶ L
12-13 ἀγαθοποιοῦ L 13 ἐὰν Boll : εἰ LS ἐν om. L
14 ἦ] εἰ L 14-15 ἐλαττοῖ - κακοποιοῦ L : om. SDM
14 suppl. 15 τῇ τύχῃ L 17 supra, cap. 47
19 ἡγαγκάσθη LSDM : corr. 20 συμβάλλονται S : - των LDM
αὐτῶν SDM : αὐτοῦ L αὐτῶν (alt.) om. D 21 οἱ L
τῶν λαμπρῶν κ. σκιαρῶν κ. ἀμυνδρῶν μοίρῶν LSDM
24 ἐμπρ.] haec nunc desunt ἡγαγκάσθην L : -σθη SDM

50. Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων μελοθεσίας.

Τὰς τοῦ ἀνθρώπου μελοθεσίας ὑπέταξεν, ὡν κυριεύει μελῶν
ἔκαστον τῶν ζῳδίων καὶ τῶν ἀστέρων διὰ τὸ εἰδέναι ἡμᾶς τὰ
σίνη καὶ τὰ πάθη τὰ γινόμενα τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν κλήρων
5 τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τοῦ σίνους καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν·
ἔνθεν γάρ γνωρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ πάθη καὶ τὰ σίνη.
εἰρηκὼς οὖν πάντα τὰ προειρημένα ἀκολούθως καὶ τὴν ἐπίλυσιν
αὐτῶν σαφῶς ποιησάμενος ὑποτάξω κατὰ τὴν τῶν σχηματισμῶν
ἐναργῆ δύναμιν.

10 51. Περὶ τριγώνων καὶ τετραγώνων <καὶ
έξαγώνων> καὶ διαμέτρων καὶ τῶν ἀσυν-
δέτων λόγον ἐχόντων πρὸς ἄλληλα ὡς ἐν
τύπῳ διαμέτρων.

Τῶν τριγώνων καὶ τετραγώνων καὶ ἔξαγώνων συσχηματισμῶν
15. διαφορὰι καθεστήκασιν. καὶ ἡ μὲν πρώτη καὶ μείζων ἐστὶν πασῶν
ἡ μοιρικῶς λαμβανομένη κατὰ τὸν πρόσχειρον κανόνα Πτολεμαῖον,²⁰¹
καθὼς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἀπεδείξαμεν. ἡ δὲ δευτέρα
ἐστὶν ἡ χρονική, ἣν Ἀντίγωνος καὶ Φενάης ὁ Αἰγύπτιος
20 σασθαι. τινὲς ὑπέταξαν καὶ ὡνόμασαν ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν
ἀναφορῶν τῶν ζῳδίων. ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν ἡ ζῳδιακὴ ἢ ποιηὴ καὶ
καθολική, εἰς ἣν πάντες πλανώμεθα. πολλάκις γάρ τοῦ Ἡλίου
ὄντος ἐν Λεόντι περὶ μοίραν α', τοῦ δὲ Διός ὄντος ἐν Τοξότῃ
περὶ μοίρας ε' ἐφάνθη τὸ τρίγωνον Διός πρὸς Ἡλιον, οἱ δὲ ἀργοὶ
πρὸς ἄλλήλους ἐσχηματίσθησαν. οὕτε γάρ πλατικῶς ἐντὸς τῶν

1 tit. om. S cf. Rhetor., Catal., VIII, 3, p. 106, 4 ; cf. supra
c. 44 et p. 166 s. 2 T. μ. τῶν ἀνθρώπων L [ὑπέταξεν]
scil. Porph. 3-4 τὸν ἀστινῆ LSDM 4 τοῦ κλήρου DM
5 σίνους vix sanum ; cf. Val. pp. 109, 14 ss. ; 111, 18-20 αὐτῶν L :
αὐτοῦ cet. 6 γάρ L : καὶ SDM 7 ἐπίλειψιν S 8 σαφῶς
om. DM ὑποτάξω excerptorem significat, cf. supra, p. 188
κατὰ LSDM : καὶ L 10-13 tit. om. S cf. Rhetor., Catal.,
VIII, 3, p. 106, 5 suppl. ex Rhet. 11 ἀσυνδέτων L : -ον DM
17 ἐμπρ.] c. 41 ἀποδείξομεν LSDM 18 ἦν ἀντ. SDM
de Antigono vide Cumont, Catal., VIII, 1, p. 242, 1
Phnaes laudatur etiam a Rhetorio, Catal., VIII, 1, p. 238 ; cf.
Cumont, ibid., p. 238, 2 ; Bouché-Leclercq, Astrol. gr., p. 178.
19-20 καὶ τῶν ἀναφ. L 20 ἦ] ή SDM 22 T. L : τῷ T. SDM
23 ἐφάνθη SDM : ἐθαυμάσθη L 24 πλατικῶς DM

ρκ' μοιρῶν καθεστήκασιν, οὕτε δὲ χρονικῶς ἐντὸς τῶν ρκ' χρόνων τετυχήκασιν, οὕτε μὴν ἀναφορικῶς ἐντὸς τῶν ρκ' μοιρῶν. + λοιπὸν οὖν ἀπὸ τῶν τῶν πλανητῶν κεφαλαίων γίνεται +. καλεῖται οὖν ἀεὶ τριγωνικὴ πλευρὰ ζῳδιακή, ἡτις πάλιν τὴν ἐνέργειαν ἔσχηκεν, 5 ἐπειδὴ οὐδὲ συνέσχειν αὐτὴν οὕτε ἡ μοιρική, οὕτε ἡ χρονική. ἐπεὶ οὖν τὴν μοιρικὴν τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ ἑξάγωνον πλευρὰν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ὑπετάξαμεν διὰ τῶν κανόνων Π τοι ε μ α ι ο ν, τὴν τε ζῳδιακὴν νῦν ὑπεδείξαμεν, ἀναγκαῖον φήθην ὑποτάξαι καὶ τὴν χρονικὴν δι' ὑποδείγματος. ὑπόθουν εἰναι τὸν "Ἡλιον ἐν Κριῷ ἐν 10 τῷ δι' Ἀλεξανδρείας κλίματι μοίρ. α' καὶ τὸν Δία Λέοντι μοίρ. β', τὸν δὲ "Ἄρη Λέοντι μοίρ. ε', ποιῶ οὕτως · ἀναφορὰ Κριοῦ χρόνοι κα' μ' καὶ ἀναφορὰ Ταύρου χρόνοι κε' Ο' <καὶ> ἀναφορὰ Διόμυων κη' κ' καὶ ἀναφορὰ Καρκίνου λα' μ', γίνονται χρόνοι τῶν τεσσάρων ζῳδίων ρς' μ', ὑπολείπονται εἰς τὸν ρκ' χρόνοι ιγ' κ', <οὓς>

15 εὑρίσκων περὶ τὰς ια' μοίρας τοῦ Λέοντος · διπλώσας γὰρ τὸν λε' χρόνους γίνονται χρόνοι ο', τούτους ἐνδεκάκις καὶ ἥμισυ ποιήσας εὑρίσκων χρόνους ω', οὓς ποιῶ παρὰ τὸν ἑξήκοντα, γίνονται χρόνοι ιγ' ιε', τούτοις προστίθημι τὸ τρίτον τοῦ Σκορπίου χρόνοι ιγ' ιε', Τοξότου λα' μ', Αἰγυμέρωτος κη' κ', Υδροχόου κε', Ἰχθύων κα' μ', διοῦ 20 γίνονται ριθ' νε' χρόνοι, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον τρίγωνον τοῦ Σκορπίου κλίματος κύκλου. αἱ γὰρ ὑπολειφθεῖσαι ε' μοίραι εἰς τὸν ρκ' χρόνους ἐν τῷ πρώτῳ τριγώνῳ εἰσὶν ἀποτεταγμέναι. τῇ δὲ αὐτῇ μεθόδῳ καὶ τὰς ἔξαγώνους καὶ τετραγώνους πλευρὰς εὑρίσκεις, αἵτινες καλοῦνται χρονικαί.

202

20 τρίγωνον τοῦ Σκορπίου ἀποτελοῦσα πρὸς τὴν πρώτην μοίραν τοῦ Κριοῦ. καὶ λέγομεν τὸν μὲν Δία ὑπὸ Ἡλίου θεωρεῖσθαι ζῳδιακῶς καὶ χρονικῶς, τὸν δὲ "Ἄρη ζῳδιακῶς μόνον. ἐπειδὴ ὑπολείπονται τοῦ Λέοντος χρόνοι κα' λε', τούτους προστίθημι τῷ δευτέρῳ ἰσοσκελεῖ τριγώνῳ οὕτως · Λέοντος χρόνοι κα' λε', Παρθένου χρόνοι 25 λη' κ', Ζυγοῦ χρόνοι λη' κ', διοῦ γίνονται χρόνοι ιη' ιε', ὑπολείπονται πάλιν εἰς τὸν ρκ' χρόνοι κα' με', τούτους εὑρίσκων περὶ τὰς ιη' ιε' μοίρας τοῦ Σκορπίου · διπλώσας γὰρ τὴν ἀναφορὰν τοῦ

1 μοιρῶν LDM : χρόνων S 2-3 λοιπὸν - γίνεται: nota excerptoris videtur marginalis mire in textum recepta 3 τῶν τῶν S : τῶν DM : τούτων L γίγνεται DM 5 συντίχεν L μερικὴ L 9 Κειφ L : τῷ Κρ. SDM 10 β' SDM : ιβ' L 11 τὸν δὲ LS : καὶ τὸν DM *Αρεα L ε' SDM : ιε' L ἀναφορὰ L : ἀναφοραὶ SDM 12 κε' Ο' scr. : κε' ιε' LSDM suppl. 13 ἀναφοραὶ Καρκ. L 14 suppl. 16 ἐνδεκάκις Wolf : ἐνδεκάκις SDM : ἐνδεκάκη L 17 τῶν ἑξητα L 18 τὰ ρς' μ' LDM : τὰς ρκ' μ' S 19 μοίρα L : om. SDM 21 τὸν μὲν S : τὸν DM : εἰναι μὲν L 21-22 χ. κ. ζ. DM 22 *Αρεα L 23 λε' SDM : με' L τούτοις L προστίθησι LSDM δευτέρῳ] βιώ D 25 post Ζυγοῦ] χρόνοι om. D 26 χρόνους D με' L : λε' SDM 27 τὰς SDM : τῆς L

Σκορπίου, τοντέστι τὸν λε' χρόνους, γίνονται χρόνοι ο', τούτους ἐπὶ τὰς ιη' ιε' ποιήσας εὑρίσκων χρόνους, ατε', οὓς ποιῶ παρὰ τὸν ἑξήκοντα, γίνονται κα' με', οὓς ποιήσας προστίθημι τοῖς ιη' ιε', γίνονται διοῦ χρόνοι ρκ'. εὑρίσκονται οὖν αἱ ιη' ιε' μοίραι τοῦ Σκορπίου 5 ἐν τῷ δι' Ἀλεξανδρείας κλίματι τὸ δεύτερον τρίγωνον ἰσοσκελὲς ἀποτελοῦσαι πρὸς τὴν ια' μοίραν τοῦ Λέοντος. πάλιν ἐπειδὴ ὑπολείπονται τοῦ Σκορπίου χρόνοι ιγ' ιε', τούτοις προστίθημι τὸ τρίτον τοῦ Σκορπίου χρόνοι ιγ' ιε', Τοξότου λα' μ', Αἰγυμέρωτος κη' κ', Υδροχόου κε', Ἰχθύων κα' μ', διοῦ 10 γίνονται ριθ' νε' χρόνοι, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον τρίγωνον τοῦ Σκορπίου κλίματος κύκλου. αἱ γὰρ ὑπολειφθεῖσαι ε' μοίραι εἰς τὸν ρκ' χρόνους ἐν τῷ πρώτῳ τριγώνῳ εἰσὶν ἀποτεταγμέναι. τῇ δὲ αὐτῇ μεθόδῳ καὶ τὰς ἔξαγώνους καὶ τετραγώνους πλευρὰς εὑρίσκεις, αἵτινες καλοῦνται χρονικαί.

15 52. Περὶ τῶν χρόνων τῶν κέντρων καὶ ἐπαναφῶν καὶ ἀποκλιμάτων.

"Ο μὲν ὀροσκόπος δῆλοι τὴν πρώτην ἡλικίαν, τὸ μεσονυράνημα τὴν μέσην, ἡ δὲ δύσις τὴν τελευταίαν, τὸ δὲ ὑπὸ γῆν κέντρον τὸν θάνατον καὶ τὰς μετ' αὐτὸν γυνομένας εὑδοξίας ἡ ἀδοξίας. καὶ 20 πάλιν τὸ μὲν ἀπόκλιμα τοῦ ὀροσκόπου σημαίνει τὰς ὀδηνας τῆς ἀποκυήσεως καὶ τὰ συμβαίνοντα τῇ μητρὶ, διτεῖς δὲ τὴν κατὰ γαστρὸς δι γεννώμενος, δὲ ὀροσκόπος τὴν ἀπότεξιν καὶ τὸν εὐθὺς μετ' αὐτὴν χρόνους, ἡ δὲ ἐπαναφορὰ τοῦ ὀροσκόπου τὸν τελευταίους χρόνους τῆς πρώτης ἡλικίας. τὸ δὲ μεσονυράνηματος τὸ ἀπόκλιμα σημαίνει τὸ μέσον χρόνου τὸν πρώτους, τὸ δὲ μεσονυράνημα τοῦ μέσου τὸν μέσους, ἡ δὲ ἐπαναφορὰ τὸν τελευταίους.

1 τοντέστι LS : τοντὶ M : om. D χρόνους om. L
2 ἐπὶ D : παρὰ LSM τὰς SDM : τὸν L χιλίους τριακοσίους ε' L : , ατθ' SDM οὓς scr. : δ SM : δις L : om. D
4 χρόνοι om. LS 6 ἀποτελοῦσαι L : -σα SDM
μοίραν om. L 8 Τοξότης M 10 νε' om. DM χρόνοι om. L αἵτινες L 11 ε' om. D 12 ἀποτεταγμέναι LS : ἀποτετημέναι DM 15 tit. om. S τῶν¹ om. DM τῶν² L : καὶ DM Hermetis Trismegisti est doctrina, cf. Rhet. Catal., VIII, 3, p. 117, 35 ; Serap., Catal., VIII, 4, p. 231, 24 ; Paul. Alex., D 3 ; Boll, Die Lebensalter, Neue Jahrbücher, XXXI, 1913, p. 96 ; Cumont, Revue de philol., XLII, 1918, p. 69 ss. 17 τὴν om. D
19 αὐτῶν L
Cod. V, 4. — 15.

τῆς δὲ δύσεως τὸ ἀπόκλιμα σημαίνει τοῦ τελευταίου χρόνου τοὺς πρώτους, ηδὲ δύσις αὐτὴ τοὺς μέσους, ηδὲ ἐπαναφορὰ τοὺς τελευταίους. τοῦ δὲ ἀντιμεσουρανοῦντος τὸ ἀπόκλιμα σημαίνει τὸν πρὸ τοῦ θανάτου χρόνον, τὸ δὲ ἀντιμεσουράνημα αὐτὸν τὸν 5 θάνατον, ηδὲ ἐπαναφορὰ τὸν μετὰ τὸν θάνατον χρόνον. τούτων δὲ ἔκαστος τῶν ιβ' τόπων λαγχάνει τὰς προανενηγμένας μοίρας ε' καὶ τὰς ἐπαναφερομένας κε', ἐὰν αἱ τετράγωνοι δι' ἔνενήκοντα μοιρῶν τυγχάνωσιν· ἐὰν δὲ ἀπὸ διαφόρων ἀριθμῶν, τὰς τῶν τετραγώνων ἀριθμῶν μοίρας εἰς τὰ τρία τρίμοιρα μέριξε ἐξ ἵσου 10 καὶ γνώσῃ ἔκαστον τόπον, πόσας ἔχει μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ. οἶον ἐὰν τὸ μεσουράνημα τοῦ ὠροσκόπου ἀπέχῃ μοίρας ζ'', ηδύσις ἀφέξει τοῦ μεσουρανήματος μοίρας πδ' καὶ τὸ ὑπὸ γῆν κέντρον τοῦ δύνοντος μοίρας ζ'', καὶ ὁ ὠροσκόπος τοῦ ὑπὸ γῆν κέντρου μοίρας πδ''. ἐξ ὧν οἰκείως ἔκάστω τόπῳ ἐπιμερίσας ἐξ ἵσου τὰς 15 ἐπιβαλλούσας μοίρας ἀπὸ τῆς οἰκείας τετραγώνου, ἀπὸ τῆς ὠροσκοπύσης μοίρας καὶ τῶν προανενηγμένων ε' μοιρῶν αὐτὸν τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος τῆς ἐκβολῆς ἐπὶ τὰ ἐπόμενα μαθῆσῃ, ὡς ἔχει 203 ηδὲ δωδεκάτροπος.

53. Ἐκ πόσων τρόπων γίνεται τὰ ἀποτελέσματα τατὰ τῷ πλανήτῳ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλανητῶν γίνονται κατὰ τρόπους ἐνδεκα, καὶ πρῶτος μὲν ὑπάρχει, δταν ὁ πλανήτης ἴσταται ἐν ἀγαθῷ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου εἴτε εἰς κέντρον, εἴτε εἰς τοὺς ἀκολούθους τόπους τῶν κέντρων, οὓς βλέπει ὁ ὠροσκόπος. δεύτερος δὲ δταν 25 ὁ πλανήτης ὑπάρχῃ εἰς τινα τόπον τῆς ἰδίας ἀξίας, ἥγουν εἰς οἰκον, ηδὲ εἰς τρίγωνον, ηδὲ εἰς ὑψωμα, ηδὲ εἰς ὅρια, ηδὲ εἰς πρόσωπον ἢ τόπον ἐν φυλάραι. τρίτος δὲ ὑπάρχει, δταν μὴ ηδὲ πλανήτης ὑποπεποδισμένος, ἀλλ' ὀρθοποδῶν. τέταρτος δὲ ὑπάρχει, δταν ὁ πλανήτης μὴ συνοδεύῃ ἑτέρῳ κακοποιῷ πλανήτῃ ηδὲ διαμετρῇ, ηδὲ 30 τετραγωνίζῃ. πέμπτος τὸ μὴ φθάνειν αὐτὸν πλανήτην μὴ βλέπον-

6 ἔκαστον L	προανηγ. LSDM	7 διὰ SM : διὰ LD
8 τυγχάνονταν L	10 μοίρας ἔχει DM	11 ἀπέχει L
12 ἐφέξει L	14 μοίρας om. L	16 προανηγ. LSDM
18 δωδεκάτροπος D	hinc deficit L	19-20 tit. om. S
cf. Zahel. Iud., Catal., V, 3, p. 109.	24 δταν bis D	
26 ὅριον DM	πρόσωπα DM	28 ὑποποδισμένος D
πλανάρχει M : om. D		

τα τὸν ὠροσκόπον ηδὲ ὄντα ἐν τῷ ταπεινώματι αὐτοῦ. ἔκτος, δταν ὑπάρχῃ αὐτὸν ἀποδεχόμενος. ἔβδομος, δταν ὑπάρχωσιν οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ πλανῆται οἱ ἄρσενες, ἥγουν δὲ Κρόνος, Ζεύς, Ἀρης ἀνατολικοί, ητοι φαινόμενοι εἰς τὴν ἀνατολὴν τὸ πρωΐ, καὶ οἱ 5 κατώτεροι πλανῆται, ἥγουν οἱ θηλυκοὶ Ἄφροδίτη, Ἔρμῆς, Σελήνη, δυτικοί, ητοι φαινόμενοι τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν δύσιν. δγδοος, δταν ὑπάρχωσιν οἱ πλανῆται εἰς τὸ φῶς αὐτῶν, ἥγουν τοῦ εἶναι τοὺς μὲν ἄρσενας κατὰ μὲν τὴν ὥμεραν ἐν τῷ ἐπάνω ὥμισφαιρῶ, κατὰ δὲ τὴν νύκταν ἐν τῷ ὑποκάτω, τοὺς δὲ θηλυκοὺς τὴν μὲν 10 νύκταν ἐν τῷ ὑποκάτω, τὴν δὲ ὥμεραν ἐν τῷ ἐπάνω. ἕννατος, δταν ὁσιν οἱ πλανῆται ἐν ζωδίῳ στερεῷ. δέκατος, δταν ὁσιν οἱ πλανῆται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἡλίου, ητοι μοίρα πρὸς μοίραν (1). τότε γὰρ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ στερεοῦσι τὸ ἀγαθόν, οἱ δὲ κακοποιοὶ τὸ κακόν. ἑνδέκατος, δταν οἱ μὲν ἀρσενικοὶ πλανῆται ὑπάρχωσιν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς τεταρτημορίοις, οἱ δὲ θηλυκοὶ ἐν τοῖς θηλυκοῖς, καὶ πάλιν οἱ μὲν ἀρσενικοὶ ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ζωδίοις, οἱ δὲ θηλυκοὶ 203 ἐν τοῖς θηλυκοῖς.

54. Ἐκθεσις εἰς τὰς μαρτυρίας τῶν πλανητῶν.

20. Τοῦτο ἔστιν ηδὲ μαρτυρία τῶν πλανητῶν, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἀμφιβολος εἰς τὸ ναὶ ηδὲ οὔ. δταν δὲ πλανήτης ὑπάρχῃ εἰς τινα ἀξίαν αὐτοῦ, ἥγουν εἰς τὸν ἰδίον οἰκον, ηδὲ εἰς τρίγωνον, ηδὲ εἰς ὑψωμα, ηδὲ εἰς ὅρια ηδὲ εἰς πρόσωπον, τότε εἴ τι σημαίνει, πληροῖ αὐτό. τὰ ἀποτελέσματα τῆς χαρᾶς τῶν πλανητῶν εἰσι τέσσαρα, εἰσὶ δὲ ταῦτα· ηδὲ πρώτη

1 post δταν] ἀγαθοποιὸς codd. recc., fortasse recte 2 ύποδεχόμενος DM 3 αὐτῆς DM 4 τὸ πρωΐ om. DM
5 ἥγουν S : οτοι M : om. D καὶ Σελήνη D 6 δυσικοὶ SDM
7 δταν scr. : ἵνα SDM 8-10 vix sanum, cf. Val. p. 141, 17-20; Bouché-Leclercq, p. 103 8 αὐτὸν D 9 κατὰ - ύποκάτω om. DM 10 ἐπάνω S : ἀνω DM 12 Ἡλίου SM :
Λέοντος D 14 ἑνδέκατον S 21 ύπάρχει M 24 τῆς χαρᾶς S : om. DM εἰσὶ (alt.) S : ενι DM 9 om. S

(1) Cf. Catal., I, p. 145, 26 ἐγκάρδιοι δὲ ἀστέρες λέγονται οἱ συνοδεύοντες ἴσομοιρας τῷ Ἡλίῳ ηδὲ περὶ μοίρας ηδὲ παρὰ μοίρας; Nonni, XXXVIII, 391 s. καὶ μιν, δτε δρόμον ἵσον ἔχων ἴσόμοιρος διδεύει, Ἡλίου κραδίην ἐπεφήμισαν ἴδμονες ἀστρων. Sol enim est cor mundi; cf. Cumont, Théologie solaire, p. 458 et supra, p. 217, 12.

χαρά, δταν δ Ἐρμῆς ἐμπέση εἰς τὸν ὀροσκόπον, ή Σελήνη εἰς τὸν τρίτον τόπον, ή Ἀφροδίτη εἰς τὸν πέμπτον, δ Ἀρης εἰς τὸν ἔκτον, δ Ἡλιος εἰς τὸν ἕννατον, δ Ζεὺς εἰς τὸν ἑνδέκατον, δ Κρόνος εἰς τὸν δωδέκατον. ή δευτέρα χαρά, δταν δ Κρόνος εἰς τὸν Ὅδροχόν, 5 δ Ζεὺς εἰς τὸν Τοξότην, δ Ἀρης εἰς τὸν Σκορπίον, δ Ἡλιος εἰς τὸν Λέοντα, ή Ἀφροδίτη εἰς τὸν Ταῦρον, δ Ἐρμῆς εἰς τὴν Παρθένον, ή Σελήνη εἰς τὸν Καρκίνον. ή τρίτη χαρά· οἱ ἀρσενικοὶ πλανῆται χαλρουσιν, δταν ὁσιν ἀνατολικοί, καὶ οἱ θηλυκοί, δταν ὁσιν δυτικοί. ή τετάρτη χαρά, δταν οἱ ἀρσενικοὶ πλανῆται ὑπάρχοντας εἰς τοῖς θηλυκοῖς. δ δὲ Ἐρμῆς χαλρει μετ' ἀμφοτέρων, ἥγονη, δταν ὑπάρχη μετ' ἀρσενικῶν, χαλρει μετ' αὐτῶν, καὶ, δταν ὑπάρχη μετὰ θηλυκῶν, χαλρει μετὰ θηλυκῶν.

55. Περὶ τῶν ἀκτίνων τῶν πλανητῶν.

15 Αἱ ἀκτίνες τοῦ Ἡλίου ἀφικνοῦνται μοίρ. λ', ἐμπροσθεν ιε' καὶ δπισθεν ιε'· τῆς Σελήνης μοίρ. κδ', ἐμπροσθεν ιβ' καὶ δπισθεν ιβ'· τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Διός μοίρ. ιη', ἐμπροσθεν θ' καὶ δπισθεν θ'· τοῦ Ἀρεος ις', ἐμπροσθεν η' καὶ δπισθεν η'· τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἐρμοῦ ιδ', ἐμπροσθεν ζ' καὶ δπισθεν ζ'.

6 τὴν Παρθ. S : τὸν Ὅδροχόν D (eras.) M	9 δυτ. S :
ἐσπέριοι DM	ἀρσενες DM
χει M	12 μετὰ ἀρσ. S
	13 θηλ. S : αὐτῶν DM

ADDENDA et CORRIGENDA

P. 15 s. Cum Cosma Hierosolymita partim ad verbum conspirant scholia marginalia in Gregorii Nazianzeni carmina codicis Clarkiani Oxon. 12, saec. x, manu librarii scripta et edita a T. Gaisford, *Catal. sive notilia mss. qui a cel. E. D. Clarke comparati in Bibl. Bodl. ad-servantur*, I (1812), p. 35 ss.; pars illa astrologica: p. 41 s.

P. 21, f. 86, est partim Apomasaris, cf. p. 177; f. 104 item Apomasaris est, cf. ibid. adn.

P. 60, codicem 81 manu Bartholomaei Barbarorii ex Ptolemai editione altera descriptum esse vidit Aemilia Boer; cf. Ptol., *Tetr.*, ed. Boll-Boer, p. xi.

P. 101 s. et 109 ss. Ad codices 102 et 111 cf. doctissimam dissertationem, quam composuit Cyrus Giannelli, *Di alcuni versioni e rielaborazioni serbe delle « Solutiones breves quaestionum naturalium » attribuite a Michele Psello (Atti del V Congr. Intern. degli Studi Byzantini 1936, V)*, 1939, 445 ss.

P. 110, f. 63. Pro f. 233^v lege f. 223^v. — F. 65: pro cod. 101 lege cod. 102.

P. 119, 5 pro μοσχιθέντα lege μοσχισθέντα. — 119, 4 app. crit. lege: odoramenti.

P. 120, 5 ss. cf. etiam A. Vassiliev, *Anecd. Graeco-Byzantina*, 1893, p. 339.

P. 131, 34 s. distingue sic: κατὰ μοῖραν λεπτῶν om.

P. 133 ss. Est partim Apomasaris, cf. additamentum, p. 177 ss.

P. 143, 20 ss. Cf. huius capituli formam integrum, p. 179 ss.

P. 146, 5 lege ἐπίκεντρος.

P. 150, 20 lege ἀποκλεισθήσεται.

P. 156. Adde quae de Calendariis illuminatis nuperrime scripsit A. W. Bijvank, *Mnemosyne*, III. ser., VIII., 1940, p. 181 ss. — De singulorum mensium cibis cf. etiam Ioh. Damasc., *Patr. gr.*, XCV, p. 236. — De metrica doctrina huiusmodi versuum consulendum erat P. Maas, *Byzant. Zeitschr.*, XII, 1903, p. 278 ss.

P. 157, 3 malim: Ἐγώ<δὲ τοὺς> βάτρωνας τοῖς ποσὶν πατήσας κτλ.

P. 158, 25 lege πολλοί.

P. 159, 16 lege Ἐγώ.

P. 160, 5 s. vix sanum (cf. P. Maas, l.c.).

P. 161, 20 καὶ delendum.

P. 162, 24 οὐτως pro corrupto οὗτονς scribendum esse benevolē me monet P. Maas.

P. 173, 19 (app. crit.) lege sic: Ἀρε.] cf. ...

P. 175, 29 (app. crit.) lege ἔσται οὐ μὴ om. R.